

Α.Γ. ΡΟΛΩΝ
25-5-2020

ΑΡΧ. ΣΙΑΜΕΤΗΣ ΣΤΑΡΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Α.Β.Μ.: ΔΖ2019/12397

Αριθμός: Ε.Γ. 145-2020/9

Αριθμός Διάταξης: 801/20

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΗ

Λάβαμε υπόψη : (α) την ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, που σχηματίσθηκε από αντίγραφα των συσχετισθεισών εγκλήσεων με ΑΒΜ Δ18-39, Ε18-616, Ε18-586, Α18-576, Ε18-587, Γ18-1639, Α18-2, Α18-1, Α18-312, Κ18-405, Δ18-21 του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, τα οποία (αντίγραφα), αφού έλαβαν ΑΒΜ Α19-64, διαβιβάσθηκαν σε εμάς, με το αριθ. Α19-64/10-1-2019 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου λόγω αρμοδιότητας, (β) την από 14-10-2019 μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 17051/2-12-2019 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, (γ) την όμοια με την ως άνω υπό στοιχείο β' από 14-10-2019 μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 17887/8-11-2019 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, (δ) την από 18-10-2019 προσφυγή-μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 17593/1-11-2019 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, (ε) την όμοια με την ως άνω υπό στοιχείο δ' από 18-10-2019 προσφυγή-μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία αυτός απέστειλε ταχυδρομικά στο Πταισματοδικείο Βόλου για να συσχετισθεί με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία (σχετική χειρόγραφη σημείωση επί του

ταχυδρομικού φακέλου) και (στ) το από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, το οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, σε συνδυασμό με την από 23-10-2019 κατάθεση του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου ενώπιον της Πταισματοδίκη Βόλου και το από 23-10-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα με σχέδιο κατάθεσης με ημερομηνία 23-10-2019 προς το Πταισματοδικείο Βόλου.

Σύμφωνα με το άρθρο 51 ΚΠΔ, όπως οι παρ. 1 και 3 αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 7 παρ. 7 Ν. 4637/2019 «1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4. 2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, την απορρίπτει με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του που επιδίδεται στον εγκαλούντα. 4. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ. 1 και 6, 44, 45, 47, 48, 49 και 50 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση».

Κατά το άρθρο 52 ΚΠΔ, όπως το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 προστέθηκε με το άρθρο 7 παρ. 7 Ν. 4637/2019 «1. Ο εγκαλών έχει δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοση της διάταξης του εισαγγελέα πλημμελειοδικών σύμφωνα με τις παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου, να προσφύγει κατά αυτής στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. 2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του δημοσίου ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Σε περίπτωση που υποβλήθηκε μία έγκληση από περισσότερους εγκαλούντες, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004. 3. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, παραγγέλλει είτε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αν πρόκειται για κακούργημα

ή για πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, εφόσον δεν έχει ήδη διενεργηθεί τέτοια εξέταση είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις και διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό».

Από το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων της παρούσας ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφίας, προκύπτει ότι ο εγκαλών κατήγγειλε συνοπτικά τα παρακάτω, ανά φερόμενο τόπο τέλεσης : **Α)** Φερόμενος τόπος τέλεσης **Βόλος: 1)** Ότι, στις 24-6-1998, στο ΑΤ Βόλου, Διοικητής του οποίου ήταν ο Αστυνόμος Α' Δημήτριος **Αλαμανιώτης**, **πλαστογραφήθηκε η υπογραφή του σε μήνυση** κατά του υπευθύνου του νυχτερινού καταστήματος **«PLANET-BLAZE»**, δηλαδή τελέστηκε το αδίκημα της πλαστογραφίας (άρθρο 216 ΠΚ). Επιπλέον, δεν θυμάται να έχει υπογράψει και τη μήνυση κατά του καταστήματος **«ΣΟΥΣΟΥΡΟ»**, οπότε εάν εκείνο το πρωί δεν την υπέγραψε και φέρει την υπογραφή του, τότε είναι και αυτή πλαστογραφημένη. **2)** Ότι, στις 25-11-1998, διαπίστωσε πως το νυχτερινό κατάστημα **«ΣΟΥΣΟΥΡΟ»** λειτουργεί με «δανεική» άδεια λειτουργίας από το κατάστημα **«ALEXANDER»** και πως ο Αστυνόμος Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριος **Αλαμανιώτης** προέβη, κατόπιν τηλεφωνικής του επικοινωνίας με κάποιον Μαλαματίνη, στη διόρθωση/μεταβολή της διεύθυνσης που ήταν γραμμένη στην άδεια λειτουργίας του. **3)** Ότι, στις **10-4-1999, έδωσε αίμα** στο Νοσοκομείο του Βόλου, για την Τράπεζα Αίματος της ΕΛΑΣ, και παρά το ότι το άρθρο 39 του ΠΔ 584/85 ορίζει ότι λόγω της αιμοδοσίας έπρεπε να λάβει αυθημερόν 4ήμερη ειδική άδεια, ο Αστυνόμος Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριος **Αλαμανιώτης**, παραβαίνοντας τις εν λόγω διατάξεις και τις υπηρεσιακές διαταγές, ενέκρινε ειδική άδεια από τις 13-4-1999, τελώντας το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ) και το προβλεπόμενο στο άρθρο 145 του ΒΔ της 31-12-1957/20-1-1958 ειδικό αδίκημα. Για τον λόγο αυτό, νόμιμα δεν παρουσιάσθηκε για υπηρεσία στο ΑΤ Βόλου στις 11-4-1999 ώρες 14.00-22.00. **4)** Ότι, στις 13-4-1999, ο Αστυνόμος Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριος **Αλαμανιώτης** συνέταξε και στις 14-4-1999 υπέβαλε στην Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας αναφορά σε βάρος του **για την ως άνω απουσία του, την οποία χαρακτήρισε αυθαίρετη**, αιτούμενος την πειθαρχική του δίωξη, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος και της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). **5)** Ότι, στις 15-4-1999, ο Αστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας Κωνσταντίνος **Σαρρής**, αντί να ζητήσει την πειθαρχική και ποινική δίωξη του Αστυνομικού Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριου Αλαμανιώτη, **ζήτησε παράνομα τη δική του πειθαρχική δίωξη**, αν και γνώριζε ότι δεν είχε διαπράξει κανένα πειθαρχικό παράπτωμα και πως ήταν παντελώς αθώος, τελώντας, μαζί με τον Αστυνόμο Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριο Αλαμανιώτη και τον Εισαγγελέα Υπηρεσίας Βόλου (εάν είχε

ενημερωθεί), τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας, της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης (άρθρα 187, 239, 259 ΠΚ). Επιπλέον, ο Αστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας Κωνσταντίνος Σαρρής διέταξε την προσωρινή μετακίνησή του στο ΑΤ Ν. Ιωνίας, τελώντας το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ). 6) Ότι, στις 17-4-1999, ο Υποδιοικητής του ΑΤ Βόλου Αστυνόμος Α' Θωμάς Τζιωρτζιώτης του επέδωσε παράνομα το φύλλο πορείας του για το ΑΤ Ν. Ιωνίας, καθώς είχε ήδη ασκήσει την από 16-4-1999 διοικητική-ιεραρχική προσφυγή κατά της προσωρινής μετακίνησής του στο ΑΤ Ν. Ιωνίας και ακόμη δεν του είχαν κοινοποιηθεί οι διαταγές της σε βάρος του ΕΔΕ και της προσωρινής μετακίνησής του στο ΑΤ Ν. Ιωνίας, τελώντας το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ). Επιπλέον, όταν αρνήθηκε να παραλάβει το φύλλο πορείας, ο ανωτέρω Υποδιοικητής του ΑΤ Βόλου έγραψε επί αυτού, με μάρτυρα τον Υπαστυνόμο Α' Δήμο Μουστάλη, την άρνηση παραλαβής του, κατόπιν υπόδειξης της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας, τελώντας το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ). 7) Ότι, στις 21-4-1999, ο Αστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας Κωνσταντίνος Σαρρής προέβη σε ορθή επανάληψη της διαταγής προσωρινής μετακίνησής του, και δη προς το Επιτελείο της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας αντί του ΑΤ Ν. Ιωνίας, χωρίς προηγούμενη ακρόασή του, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 8) Ότι, στις 22-4-1999, ο Αστυνόμος Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριος Αλαμανιώτης του επέδωσε παράνομα το φύλλο μετακίνησής του στο Επιτελείο της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας, καθώς δεν είχε τηρηθεί η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα προηγούμενη ακρόασή του, τελώντας το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ). Επιπλέον, όταν νόμιμα αρνήθηκε να παραλάβει το φύλλο πορείας, για τους παραπάνω λόγους, ο ανωτέρω Διοικητής έγραψε επί του φύλλου μετακίνησης βεβαίωση αρνήσεως παραλαβής, με μάρτυρα τον Υπαστυνόμο Α' Δήμο Μουστάλη, τελώντας το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ). 9) Ότι, στις 5-10-1999, ο Αστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας Κωνσταντίνος Σαρρής εν γνώσει της αθωότητας του διέταξε παράνομα σε βάρος του δεύτερη ΕΔΕ χωρίς προηγούμενη ακρόασή του, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). Επιπλέον, ο Αστυνομικός Διευθυντής Μαγνησίας Κωνσταντίνος Σαρρής και ο κ. Ευθυμίου δεν ενημέρωσαν το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης για τη διαταγή διενέργειας δεύτερης ΕΔΕ, ώστε να διακοπεί υποχρεωτικά η διαδικασία της πρώτης ΕΔΕ μέχρι πέρας της δεύτερης ΕΔΕ, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259

ΠΚ). **10)** Ότι, στις 19-10-2000, θυροκολλήθηκε στην οικία του το ΑΒΩ 417/00 κλητήριο θέσπιμα που υπέγραφε η Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Βόλου Βασιλική Δεληστάθη, εν γνώσει της αθωότητάς του, τελώντας τα αδικήματα της ψευδούς βεβαίωσης, νόθευσης κ.λπ., της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 242, 259 ΠΚ). **11)** Ότι, στις 27-10-2000, ο Αστυνομός Α΄ του ΑΤ Βόλου Δημήτριος Αλαμανιώτης του αρνήθηκε παράνομα τη χορήγηση αντιγράφων που αιτήθηκε με την από 22-10-2000 αίτησή του, τελώντας το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφων (άρθρο 222 ΠΚ). **12)** Ότι, στις 7-12-2001, με την αριθ. 5208/2001 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου, κηρύχθηκε ένοχος για τη νόμιμη απουσία του την Κυριακή του Πάσχα 11-4-1999 και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 4 μηνών ανασταλείσα επί τριετία, κατόπιν πρότασης της Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Βόλου Βασιλικής Δεληστάθη, και αθώς για την άρνηση παραλαβής του παράνομου φύλλου προσωρινής μετακίνησής του στο ΑΤ Ν. Ιωνίας, για τη νόμιμη απουσία του από το ΑΤ Ν. Ιωνίας από 19 έως 21-4-1999, για τη νόμιμη άρνηση παραλαβής του παράνομου φύλλου προσωρινής μετακίνησής του στο Επιτελείο της ΑΔ Μαγνησίας και για τη νόμιμη απουσία του από 22 έως 30-4-1999 από το Επιτελείο της ΑΔ Μαγνησίας. Παρά το ότι ο Αστυνομός Α΄ του ΑΤ Βόλου Δημήτριος Αλαμανιώτης ομολόγησε τις παρανομίες του, η Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Βόλου Βασιλική Δεληστάθη δεν ακύρωσε το ως άνω κατηγορητήριο ούτε ζήτησε την ποινική και πειθαρχική δίωξη του Δημητρίου Αλαμανιώτη, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). Ακολούθως, με την αριθ. 237/2002 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, κηρύχθηκε αθώς και για την ως άνω πράξη, που πρωτοδίκως είχε κηρυχθεί ένοχος. Με την απόφαση αυτή, επιβεβαιωνόταν η ποινική και πειθαρχική ευθύνη του Αστυνομού Α΄ του ΑΤ Βόλου Δημητρίου Αλαμανιώτη, του Αστυνομικού Διευθυντή Μαγνησίας Κωνσταντίνου Σαρρή και της Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Βόλου Βασιλικής Δεληστάθη. **13)** Ότι, στις 18-3-2005, με την αριθ. 78/18-3-2005 διάταξη της Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου Μαρίας Δημητριάδου απορρίφθηκε η από 8-4-2004 έγκλησή του, ως ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, με την οποία είχε ζητήσει, αφενός μεν την ποινική εξέταση των αναφερομένων στην αριθ. 29373/16-2-2004 αίτησή του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Γεώργιο Φλωρίδη (με την εν λόγω αίτηση είχε ζητήσει την ποινική και πειθαρχική δίωξη όλων των υπαιτίων), καθώς και των αναφερομένων στην από 18-3-2004 αίτησή του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Γεώργιο Βουλγαράκη (με την εν λόγω αίτηση είχε ζητήσει την εξέταση της παραπάνω αριθ. 29373/16-2-2004 αίτησής

του), αφετέρου δε την ποινική δίωξη των Υπουργών, γιατί δεν είχαν μεριμνήσει για τα νόμιμα, η ενέργεια δε αυτή της Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου πρέπει να ελεγχθεί εξονυχιστικά ως προς τη νομιμότητά της. Κατά της ως άνω διάταξης, άσκησε στις 15-4-2005 προσφυγή ενώπιον του Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας. **Β)** Φερόμενος τόπος τέλεσης **Λάρισα**: Ότι, στις 16-5-2005, **απορρίφθηκε η προσφυγή του** κατά της ως άνω αριθ. 78/18-3-2005 διάταξης της Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου **Μαρίας Δημητριάδου**, δυνάμει της αριθ. 76/16-5-2005 Διάταξης του Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας Σταματίου **Δάσκαλόπουλου**, ενέργεια που θα πρέπει να ελεγχθεί εξονυχιστικά, ως προς τη νομιμότητά της. **Γ)** Φερόμενος τόπος τέλεσης **Θεσσαλονίκη**: **1)** Ότι, την **1-11-1999**, το **Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης**, απαρτιζόμενο από τους Δημήτριο Δεμερτζή ως Πρόεδρο (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Χρήστο Νικολόπουλο (Αστυνόμος Α'), Χαράλαμπο Τουλκερίδη (Αστυνόμος Α'), Θεόφιλο Ντογραματζή (Αστυνόμος Β'), Κωνσταντίνο Βακρινό (Υπαστυνόμος Α'), αποφάσισε παράνομα την **απόταξη** του από την Ελληνική Αστυνομία, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). **2)** Ότι, στις **24-2-2000**, το **Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης**, απαρτιζόμενο από τους Ιωακείμ Δουλδερη ως Πρόεδρο (Αστυνομικός Διευθυντής), Αντώνιο Καραβασίλη (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Δημήτριο Λαβδή (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Γεώργιο Λάππα (Αστυνόμος Α'), Στέφανο Κιουρτσιδη (Αστυνόμος Α'), ενώπιον του οποίου εκδικαζόταν η προσφυγή του κατά της ως άνω απόφασης του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, αποφάσισε παράνομα την **απόταξη** του από την Ελληνική Αστυνομία, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). **3)** Ότι, στις **24-2-2000**, το **Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης**, απαρτιζόμενο από τους Χρήστο Στεφάνου ως Πρόεδρο (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Δημήτριο Μαστρογιάννη (Αστυνόμος Α'), Κωνσταντίνο Στάθη (Αστυνόμος Α'), Θεόφιλο Τσιμπρικίδη (Αστυνόμος Β'), Ιωάννη Ταλαμπίρη (Υπαστυνόμος Α'), στο πλαίσιο της δεύτερης ΕΔΕ, αποφάσισε παράνομα την **απόταξη** του από την Ελληνική Αστυνομία, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). **4)** Ότι, στις **21-6-2000**, το **Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης**, απαρτιζόμενο από τους Δημήτριο Δεμερτζή ως Πρόεδρο (Αστυνομικός Διευθυντής), Αντώνιο Καραβασίλη (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Δημήτριο Λαβδή (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Στέφανο Κιουρτσιδη (Αστυνόμος Α'), Κωνσταντίνο Αναγνώστου (Αστυνόμος Α') ενώπιον του οποίου εκδικαζόταν η προσφυγή του κατά της ως άνω απόφασης του Πρωτοβάθμιου

Πειθαρχικού Συμβουλίου, αποφάσισε παράνομα την απόταξη του από την Ελληνική Αστυνομία, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 5) Ότι, στις 5-6-2003, το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, απαρτιζόμενο από τους Σωτήριο Μαλιδάκη ως Πρόεδρο (Αστυνομικός Διευθυντής), Παρασκευά Σιδηρόπουλο (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Νικόλαο Πυλαρινό (Αστυνομικός Υποδιευθυντής), Ιωάννη Λαφτσιδη (Αστυνόμος Α'), Γεώργιο Θανόγλου (Αστυνόμος Α'), ενώπιον του οποίου συνεκδικαζόταν οι ως άνω δύο ΕΔΕ, κατόπιν σχετικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, αρχικά ο ως άνω Πρόεδρος τον απέβαλε από την αίθουσα και εν συνέχεια όλοι μαζί, σε συνεννόηση με τον θείο του δικηγόρο Μενέλαο Μαρτινόπουλο, υπεξήγαγαν την παραπάνω αριθ. 237/2002 αμετάκλητη αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας και το σχετικό από 2-6-2003 πιστοποιητικό της Γραμματείας του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, για να μην υποχρεωθούν να μετριάσουν ή να εξαφανίσουν την ποινή της απόταξής του από την Ελληνική Αστυνομία, και τελικά αποφάσισαν παράνομα την απόταξη του, τελώντας τα αδικήματα της υπεξαγωγής εγγράφων, της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 222, 239, 259 ΠΚ).

Για τα παραπάνω καταγγελλόμενα, που περιέχονται και στην από 22-11-2018 κατάθεσή του, την οποία εγχείρισε κατά την από 22-11-2018 ένορκη εξέτασή του ενώπιον της Πταισματοδίκη Βόλου, στο πλαίσιο προκαταρκτικής εξέτασης των συσχετισθεισών εγκλήσεων με ΑΒΜ Δ18-39, Ε18-616, Ε18-586, Α18-576, Ε18-587, Γ18-1639, Α18-2, Α18-1, Α18-312, Κ18-405, Δ18-21 της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου, εκδόθηκε η αριθ. 6/4-1-2019 Διάταξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου, σύμφωνα με το άρθρο 47 ΚΠΔ. Στο σκεπτικό της εν λόγω Διάταξης αναφέρονται τα ακόλουθα: Ο εγκαλών ιστορεί ότι πλαστογραφήθηκε η υπογραφή του σε μήνυση, ότι με τη συγκάλυψη συναδέλφων του λειτουργούσε νυχτερινό κατάστημα στο Βόλο, ότι παράνομα δεν του χορηγήθηκε άδεια λόγω αιμοδοσίας και άρα δικαιολογημένα δεν παρουσιάστηκε στην υπηρεσία του, ότι παράνομα συντάχθηκε αναφορά αδικαιολόγητης απουσίας του από την υπηρεσία, ζητήθηκε η πειθαρχική του δίωξη, μετακινήθηκε στο ΑΤ Νέας Ιωνίας, διακόπηκε η μισθοδοσία του, του επιδόθηκε το εκλογικό του βιβλιάριο, ακυρώθηκε η μετακίνησή του στο Επιτελείο της ΑΔ Μαγνησίας, ότι παράνομα αποφασίσθηκε η απόταξη του από την ΕΛΑΣ σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, ότι παράνομα ασκήθηκε από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου δίωξη σε βάρος του και αντίστοιχα δεν ασκήθηκε δίωξη σε βάρος των παρανομούντων τέως συναδέλφων του,

ότι παράνομα δεν του χορηγήθηκαν από το ΑΤ Βόλου τα αιτούμενα έγγραφα σε αντίγραφα (όλα τα ανωτέρω μέχρι το έτος 2000), ότι παράνομα η ΕΛΑΣ απάντησε στο Διοικητικό Εφετείο Λάρισας πως η απόταξη του ήταν νόμιμη, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Βόλου τον κήρυξε σε πρώτο βαθμό ένοχο το έτος 2001, η Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου και η Εισαγγελία Εφετών Λάρισας απέρριψαν την έγκλησή του κατά της Εισαγγελέα Β. Δεληστάθη (κατά το έτος 2005), ότι σκόπιμα ο δικηγόρος και θείος του Μενέλαος Μαρτινόπουλος δεν περιέλαβε την αθωωτική του απόφαση στον φάκελο της προσφυγής που κατέθεσε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης το οποίο τελικά (το έτος 2006) απέρριψε τις προσφυγές του κατά των αποφάσεων του πειθαρχικού συμβουλίου. Ωστόσο, όλες οι ανωτέρω αναφερόμενες πράξεις, κατ' εφαρμογή των κανόνων του άρθρου 111 ΠΚ, έχουν σήμερα υποπέσει σε παραγραφή, καθώς φέρονται να έχουν τελεστεί σε χρονικά σημεία αργότερα της πενταετίας (για τα καταγγελλόμενα πλημμελήματα των άρθρων 259, 216, 233, 242 ΠΚ που φέρονται να έχουν τελεστεί μέχρι το έτος 2006) αλλά και της δεκαπενταετίας (για τα καταγγελλόμενα κακουργήματα του άρθρου 239 ΠΚ που φέρονται να έχουν τελεστεί έως το έτος 2000). Ενόψει, δε, του ότι η εφαρμογή των εκάστοτε ισχυόντων νομικών κανόνων με τρόπο διαφορετικό σε σχέση με την άποψη του εγκαλούντος, τόσο στο στάδιο του δικονομικού χειρισμού όσο και σε αυτό της ουσιαστικής κρίσης, δεν αποτελεί ποινικά κολάσιμη πράξη, η υπόθεση θα πρέπει να απορριφθεί γιατί δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης σε βάρος κάποιου προσώπου. Αναφορικά με τα ιστορούμενα στις εγκλήσεις περιστατικά με φερόμενο τόπο τέλεσης την Αθήνα, η δικογραφία χωρίστηκε με την έκδοση αντιγράφων [πρόκειται για τα αντίγραφα με βάση τα οποία σχηματίστηκε η παρούσα ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία].

Περαιτέρω, προκύπτει ότι ο εγκαλών κατήγγειλε συνοπτικά τα παρακάτω με φερόμενο τόπο τέλεσης την Αθήνα : 1) Ότι, στις 15-4-1999, οι αρμόδιοι υπάλληλοι του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, δεν προέβησαν σε ενέργειες για την πειθαρχική και ποινική δίωξη του Αστυνομικού Διευθυντή Μαγνησίας Κωνσταντίνου Σαρρή και του Αστυνομικού Α' του ΑΤ Βόλου Δημήτριου Αλαμανιώτη, για τις ως άνω πράξεις που τέλεσαν σε βάρος του, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 2) Ότι, στις 15-6-1999, οι αρμόδιοι υπάλληλοι του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, αντί να του χορηγήσουν την αιτούμενη άδεια για να καταθέσει έγκληση εναντίον των υπευθύνων της προσωπικής του ταλαιπωρίας από τις παράνομες σε βάρος του διώξεις, διέταξαν τη δική του πειθαρχική

δίωξη για «δημιουργία άσκοπης αλληλογραφίας και αδικαιολόγητης απασχόλησης των ασχοληθέντων με την υπόθεση Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας», προβαίνοντας έτσι σε συγκάλυψη και τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 3) Ότι, στις 23-9-1999, ο Αντιστράτηγος Γεώργιος Πλάκας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης διέταξε παράνομα την επιστροφή του στο ΑΤ Βόλου, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 4) Ότι, στις 5-10-1999, οι αρμόδιοι υπάλληλοι του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης δεν ενημέρωσαν το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης για τη διαταγή διενέργειας δεύτερης ΕΔΕ, ώστε να διακοπεί υποχρεωτικά η διαδικασία της πρώτης ΕΔΕ μέχρι πέρας της δεύτερης ΕΔΕ, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 5) Ότι, στις 29-1-2001, με το αριθ. 244751/6/2-λ'/29-1-2001 έγγραφό του, ο Υποστράτηγος Ηλίας Παπαευθυμίου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης διαβεβαίωσε το Διοικητικό Εφετείο Λάρισας ότι όλες οι παράνομες πειθαρχικές διαδικασίες ήταν σύννομες, τελώντας τα αδικήματα της ψευδούς βεβαίωσης, νόθευσης κ.λπ., της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 242, 259 ΠΚ). 6) Ότι, στις 20-2-2003, και παρότι είχε τελεσίδικα αθωωθεί με την αριθ. 237/2002 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης Μιχάλης Χρυσοχοϊδης παράνομα και για τη συγκάλυψη των ενόχων δεν άσκησε πειθαρχική δίωξη σε βάρος αυτών, με βάση την αριθ. 244751/6/2-μβ'/20-2-2003 καταγγελία του, στην οποία ανέφερε διεξοδικά όλα όσα είχαν συμβεί σε βάρος του μέχρι τότε, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 7) Ότι, με την αριθ. 9256/30-10-2003 αίτησή του προς την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ζήτησε τον έλεγχο της νομιμότητας όλων των διαδικασιών της πειθαρχικής διαδικασίας και της συγκάλυψης από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Μιχάλη Χρυσοχοϊδη και τους αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δημήτριος Λινός παράνομα την αρχειοθέτησε, ενώ έπρεπε να τη διαβιβάσει αμελλητί στη Βουλή κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 8) Ότι, με την αριθ. 29373/16-2-2004 αίτησή του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Γεώργιο Φλωρίδη, ζήτησε την ποινική και πειθαρχική δίωξη όλων των υπαιτίων, αλλά αυτός ουδέν έπραξε, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 9) Ότι, με την από 18-3-2004 αίτησή του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Γεώργιο Βουλγαράκη, ζήτησε την

εξέταση της παραπάνω αριθ. 29373/16-2-2004 αίτησής του για την ποινική και πειθαρχική δίωξη όλων των υπαιτίων, αλλά αυτός ουδέν έπραξε ούτε του απάντησε, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 10) Ότι, με την αριθ. 6432/14-11-2016 μηνυτήρια αναφορά του προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης Αναστάσιο Παπαληγούρα κατήγγειλε όσα συνέβησαν μέχρι τότε σε βάρος του από τους Αστυνομικούς, τους Εισαγγελείς και τους Υπουργούς, όμως αυτός ουδέν έπραξε, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 11) Ότι, στις 3-11-2011, υπέβαλε στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη Χρήστο Παπουτσή την από 2-11-2006 αίτησή του για επανένταξη του στην Ελληνική Αστυνομία και με την αριθ. 47791/30-11-2011 μηνυτήρια αναφορά του προς τον ίδιο Υπουργό ζήτησε την άμεση εκκίνηση της αρμόζουσας πειθαρχικής και ποινικής δίωξης εναντίον των ενόχων των εις βάρος του αδικιών, όμως αυτός ουδέν έπραξε, τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 259 ΠΚ). 12) Ότι, στις 11-8-2014, ο Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών Ιωάννης Τριανταφυλλόπουλος αρχειοθέτησε την από 6-1-2012 μηνυτήρια αναφορά του (ΑΒΜ Ζ12/13734), που είχε καταθέσει στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου (ΑΒΜ Θ12-9) και διαβιβάστηκε λόγω αρμοδιότητας στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, με την οποία ζητούσε την ποινική δίωξη όλων των μέχρι τότε υπευθύνων, δηλαδή και του ως άνω Υπουργού Προστασίας του Πολίτη Χρήστου Παπουτσή. Την αρχειοθέτηση της μηνυτήριας αναφοράς του, με έκδοση απορριπτικής διάταξης του άρθρου 47 ΚΠΔ, πληροφορήθηκε στις 21-11-2018. Ζητάει, λοιπόν, την πειθαρχική και ποινική τιμωρία του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών Ιωάννη Τριανταφυλλόπουλου, καθώς περιορίστηκε στην εξέταση των ευθυνών μόνο του Νικολάου Δρακά, ο οποίος ήταν ένας μόνο από το σύνολο των δεκάδων κατηγορουμένων, συμπεριλαμβανομένων και Υπουργών. 13) Ότι, στις 11-9-2018, κοινοποίησε την υπόθεσή του στον Συνήγορο του Πολίτη, καθώς και τις από 17-9-2018 και 18-10-2018 συμπληρωματικές αναφορές του, με τις οποίες κατήγγειλε όλα τα προαναφερθέντα εγκλήματα, αλλά ο Συνήγορος του Πολίτη δεν τον πληροφόρησε για τις ενέργειές του. 14) Ότι, στις 11-10-2018, ο Ταξίαρχος Μιχαήλ Λαδομένος του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη τον ενημέρωσε ότι όλες οι παράνομες πειθαρχικές διαδικασίες ήταν σύννομες, παρότι έπρεπε να συνεκδικασθούν οι δύο ΕΔΕ, τελώντας τα αδικήματα της ψευδούς βεβαίωσης, νόθευσης κ.λπ., της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 239, 242, 259 ΠΚ). 15) Ότι, στις 22-10-2018, υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο, στον

Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, στην Υπουργό Προστασίας του Πολίτη Όλγα Γεροβασίλη και στον Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Μιχάλη Καλογήρου, ζητώντας την αυτεπάγγελτη πειθαρχική και ποινική δίωξη των υπαιτίων, αλλά ουδέν έπραξαν, ούτε μετά την παραλαβή του από 25-10-2018 αποσταλέντος αρχειακού του υλικού, επιλέγοντας συγκάλυψη της διαφθοράς και τελώντας τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος, της κατάχρησης εξουσίας, της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης (άρθρα 187, 239, 259 ΠΚ). Θεωρεί, δε, ότι η δικογραφία πρέπει να διαβιβαστεί στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος. 16) Ότι, στις 21-11-2018, παρέλαβε βεβαίωση από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, σύμφωνα με την οποία η ως άνω από 6-1-2012 μηνυτήρια αναφορά του (ΑΒΜ Ζ12/13734) αρχειοθετήθηκε με έκδοση της από 11-8-2014 απορριπτικής διάταξης του άρθρου 47 ΚΠΔ και ότι είχε παρέλθει το τρίμηνο για την άσκηση προσφυγής κατά αυτής, ο ίδιος όμως ουδέποτε έθεσε την υπογραφή του στο αποδεικτικό επίδοσης της εν λόγω διάταξης, ούτε και την παρέλαβε, οπότε όποιος έθεσε την υπογραφή του στο αποδεικτικό επίδοσης τέλεσε το αδίκημα της πλαστογραφίας (άρθρο 216 ΠΚ), ενώ σε περίπτωση που του επιδόθηκε ως αγνώστου διαμονής, πρόκειται για παράνομη επίδοση, αφού επί πολλά έτη διέμενε στη διεύθυνση που είχε αναγράψει στην ανωτέρω μηνυτήρια αναφορά του. Ζητάει, λοιπόν, την τιμωρία των προσώπων που παράνομα δεν του επέδωσαν ή του επέδωσαν μη νόμιμα την ως άνω διάταξη, με σκοπό να απωλέσει την προθεσμία της προσφυγής. 17) Ότι, το 2018, έγινε παράνομη διευθέτηση του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης του. 18) Ότι, τα παραπάνω που συνέβησαν σε βάρος του, τα κατήγγειλε και στον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Μητσοτάκη και στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη Μιχάλη Χρυσοχοϊδή. 19) Ότι, στις 4-10-2019, ο Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών Νικόλαος Κοκαρίδας με την ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 παραγγελία του προς τον Πταισματοδίκη Βόλου, ζήτησε να ληφθεί κατάθεσή του για τα πραγματικά περιστατικά που καταγγέλλεται ότι τελέστηκαν στην Αθήνα, ενώ δεν διαβίβασε αμελλητί αντίγραφα της εν λόγω δικογραφίας στη Βουλή των Ελλήνων ως προς τα καταγγελλόμενα πολιτικά πρόσωπα.

Από τα ανωτέρω καταγγελλόμενα με φερόμενο τόπο τέλεσης την Αθήνα, που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφίας, λεκτέα τα ακόλουθα.

Από το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων της παρούσας ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφίας, προέκυψαν τα εξής:

(Α) Αναφορικά με την απόταξη του εγκαλούντος από την Ελληνική Αστυνομία

(έφερε τον βαθμό του Αστυφύλακα), τη νομιμότητα της απόταξης, τη μη επανάληψη της πειθαρχικής δίκης μετά από την έκδοση αμετάκλητων αθωωτικών ποινικών αποφάσεων, τη μη επανένταξη του στην Ελληνική Αστυνομία, τη μη άσκηση πειθαρχικής-ποινικής δίωξης κατά των Αστυνομικών που ενεπλάκησαν στις παραπάνω πειθαρχικές-ποινικές διαδικασίες σε βάρος του και τις λοιπές ενέργειες-παραλείψεις των υπηρετούντων στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη (πρώην Υπουργείο Δημόσιας Τάξης) και στις Υπηρεσίες του, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1999 έως τις 14-12-2019 [βλ. το ως άνω από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του εγκαλούντος, το οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της)] : Σύμφωνα με το αριθ. 244751/6/2-ρκε'/20-2-2020 έγγραφο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη-Δ/νση Αστυνομικού Προσωπικού-Τμήμα Κατώτερου Αστυνομικού Προσωπικού-Γραφείο 4^ο και τα συνημμένα έγγραφα: **A)** Ως προς την πρώτη πειθαρχική υπόθεση : 1) Με την αριθ. 244751/6/2-θ'/25-8-1999 παραπεμπτική διαταγή του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, ο εγκαλόν παραπέμφθηκε στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης με το ερώτημα επιβολής σ' αυτόν της ποινής της απόταξης, για παράβαση του άρθρου 9 παρ. 1 εδάφ. ε' και η' του ΠΔ 22/1996 (άρνηση εκτέλεσης διαταγής και αυθαίρετη απουσία). 2) Το Συμβούλιο αυτό, με την αριθ. 110/1999/1-11-1999 απόφαση (πρακτικό) αποφάνθηκε παμψηφεί-ότι πρέπει να επιβληθεί στον εγκαλούντα η ποινή της απόταξης. 3) Κατά της ανωτέρω απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ο εγκαλόν προσέφυγε ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης, το οποίο με την αριθ. 14Α/2000/24-2-2000 τελεσίδικη απόφαση (πρακτικό) αποφάνθηκε παμψηφεί ότι πρέπει να του επιβληθεί η ίδια ποινή. 4) Σε υλοποίηση της απόφασης αυτής, εκδόθηκε η αριθ. 244751/6/2-κβ'/24-3-2000 όμοια του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Γ' 74/3-4-2000, με την οποία τέθηκε σε απόταξη από το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας και διαγράφηκε στις 18-4-2000. **B)** Ως προς τη δεύτερη πειθαρχική υπόθεση : 1) Με την αριθ. 244751/6/3-δ'/13-12-1999 παραπεμπτική διαταγή του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, ο εγκαλόν παραπέμφθηκε στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, με το ερώτημα επιβολής σ' αυτόν της ποινής της απόταξης, για παράβαση του άρθρου 9 παρ. 1 εδάφ. ε' του Π.Δ. 22/96. 2) Το Συμβούλιο αυτό, με την αριθ. 15/2000/24-2-2000 απόφαση (πρακτικό) αποφάνθηκε παμψηφεί ότι πρέπει να του επιβληθεί η ποινή της απόταξης. 3) Κατά της ανωτέρω απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ο εγκαλόν άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης, το οποίο με την

αριθ. 56/2000/21-6-2000 τελεσίδικη απόφαση (πρακτικό) αποφάνθηκε παμψηφεί ότι πρέπει να του επιβληθεί η ίδια ποινή. 4) Σε υλοποίηση της απόφασης αυτής, εκδόθηκε η αριθ. 244751/6/3-ι'/13-7-2000 όμοια του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Γ' 213/24-7-2000, με την οποία ο εγκαλόν τέθηκε σε απόταξη από το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, δίχως να ορισθεί ημερομηνία διαγραφής, γιατί είχε ήδη διαγραφεί (στις 18-4-2000). Γ) Με την από 25-5-2000 αίτησή του ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ο εγκαλόν αιτήθηκε την ακύρωση της αριθ. 14Α/24-2-2000 τελεσίδικης απόφασης του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου και κάθε άλλης συναφούς πράξης της Διοίκησης. Δ) Με την αριθ. 1.130/2002 απόφασή του, το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης ακύρωσε την αριθ. 14Α/24-2-2000 τελεσίδικη απόφαση του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, διότι έκρινε ότι σύμφωνα με το άρθρο 50 ΠΔ 22/1996 συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της συνεκδίκασης και ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση, προκειμένου να προβεί στη συνεκδίκαση των πειθαρχικών παραπτώματων, για τα οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση της ως άνω πρώτης υπόθεσης, και εκείνων, για τα οποία ακολούθησαν οι αποφάσεις της ανωτέρω δεύτερης υπόθεσης. Ε) Το Δευτεροβάθμιο (Ομοειδές) Πειθαρχικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, στο οποίο αναπέμφθηκε η υπόθεση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 55 παρ. 1 ΠΔ 22/1996, με την αριθ. 17/5-6-2003 τελεσίδικη απόφαση (πρακτικό) αποφάνθηκε παμψηφεί τη διατήρηση των ήδη επιβληθεισών, με τις αριθ. 14Α/24-2-2000 και 56/21-6-2000 αποφάσεις (πρακτικά) του Δευτεροβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, ποινών της απόταξης. ΣΤ) Σε υλοποίηση της απόφασης αυτής, εκδόθηκε η αριθ. 244751/6/2-μθ'/16-7-2003 απόφαση του Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Γ' 169/21-7-2003, με την οποία ανακλήθηκαν οι αριθ. 244751/6/2-κβ'/24-3-2000 και 244751/6/3-ι'/13-7-2000 όμοιες του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, με τις οποίες είχε τεθεί σε απόταξη για τις παραπάνω δύο υποθέσεις του και τέθηκε εκ νέου σε απόταξη. Η ισχύς της απόφασης αυτής ανέτρεξε στην ημερομηνία κατά την οποία ίσχυσε η αριθ. 244751/6/2-κβ'/24-3-2000 ανακληθείσα απόφαση του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, με την οποία διαγράφηκε από τη δύναμη του Σώματος στις 18-4-2000. Ζ) Με την από 5-9-2003 αίτησή του ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ο εγκαλόν ζήτησε την ακύρωση της αριθ. 17/5-6-2003 απόφασης του Δευτεροβαθμίου (Ομοειδούς) Πειθαρχικού Συμβουλίου και κάθε άλλης συναφούς πράξης της Διοίκησης. Η) Με την αριθ. 132/2006 απόφασή του, το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης απέρριψε την αίτησή του, διότι έκρινε ότι ο εγκαλόν υπέπεσε στα παραπτώματα της αρνήσεως εκτελέσεως διαταγών ανωτέρων που αφορούσαν την εκτέλεση των υπηρεσιακών του

καθηκόντων και της αυθαίρετης απουσίας από την Υπηρεσία, για χρονικό διάστημα άνω των δέκα (10) ημερών το έτος 1999. Θ) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η ως άνω αριθ. 132/2006 τελεσίδικη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης είναι δεσμευτική για τη Διοίκηση, η οποία δεν έχει τη νομική δυνατότητα για επανεξέταση των παραπάνω δύο πειθαρχικών υποθέσεων, **εκτός αν εκδοθούν αμετάκλητες, αθώωτικές αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων** ή ακυρωτική διοικητικού δικαστηρίου, ώστε στη συνέχεια να τύχουν εφαρμογής, κατά περίπτωση, τα διαλαμβανόμενα στις διατάξεις των άρθρων **49, 55, 58 ΠΔ 120/2008**. Οι ανωτέρω όμως προϋποθέσεις δεν συντρέχουν στην περίπτωση του εγκαλούντος. Ι) Ο εγκαλών με τις από 16-2-2004 και 18-3-2004 αιτήσεις του, ζήτησε: **(α)** Την πειθαρχική και ποινική δίωξη ανωτέρων και ανωτάτων Αξιωματικών εν ενεργεία και εκτός Σώματος (πρώην Αρχηγού Ιωάννη ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, πρώην Υπαρχηγού Γεωργίου ΠΛΑΚΑ), που χειρίστηκαν τις δύο πειθαρχικές του υποθέσεις (συνέταξαν τις δικογραφίες, ήταν μέλη Πειθαρχικών Συμβουλίων κ.λπ.), γιατί θεωρεί ότι διέπραξαν το ποινικό αδίκημα (και πειθαρχικό παράπτωμα) της ανοχής και παρότρυνσης υφισταμένων, καθόσον τον ανέχθηκαν να τελέσει το ειδικό ποινικό αδίκημα της αυθαίρετης απουσίας και **δεν τον συνέλαβαν** για να ακολουθηθεί σε βάρος του η αυτόφωρη διαδικασία. **(β)** Η πειθαρχική δίωξη σε βάρος των υπαιτίων Αξιωματικών να ασκηθεί πριν την παραγραφή των παραπτωμάτων που διέπραξαν, στα πλαίσια της εκδίκασης των πειθαρχικών του υποθέσεων. Σε περίπτωση παραγραφής αυτών (παραπτωμάτων), να ασκηθεί πειθαρχική και ποινική δίωξη κατά παντός υπευθύνου. **(γ)** Την με οποιονδήποτε νόμιμο τρόπο **άμεση και πλήρη αποκατάσταση του**. **(δ)** Την άμεση κοινοποίηση στον αρμόδιο Εισαγγελέα των ανωτέρω δύο αιτήσεων του και του από **5-6-2003 υπομνήματός** του, για να εφαρμοστούν τα νόμιμα. **(ε)** Την **ενημέρωσή του** για το αποτέλεσμα του ελέγχου των Αξιωματικών, κατά των οποίων καταφέρεται. **(στ)** Ότι η περαιτέρω ανοχή στις παράνομες αποφάσεις των ανωτέρων και ανωτάτων Αξιωματικών, που ελήφθησαν σε βάρος του, και η συγκάλυψη παραπτωμάτων τους, θα συνιστά για την πολιτική ηγεσία, πέραν των άλλων ευθυνών και αποκάλυπτη πολιτική επιλογή και άρα **ομολογία της πολιτικής του δίωξης**. **ΙΑ)** Με το αριθ. **244751/6/2-νη'/22-4-2004** εισηγητικό σημείωμα της ως άνω Υπηρεσίας (Δ/νση Αστυνομικού Προσωπικού-Τμήμα Κατώτερου Αστυνομικού Προσωπικού-Γραφείο 4^ο), τα στοιχεία της σχετικής με την υπόθεση αλληλογραφίας τέθηκαν υπόψη του Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού, ο οποίος αποφάσισε: **(1)** Να μην ασκηθεί πειθαρχική δίωξη κατ' ουδενός εν ενεργεία Αξιωματικού, εκ των αναφερομένων σ' αυτές (αιτήσεις) και έθεσε την υπόθεση στο

αρχείο και (2) Να υποβάλει ο αιτών (εγκαλών), εφόσον επιθυμεί να εγκαλέσει οποιονδήποτε Αξιωματικό, ο ίδιος μηνυτήρια αναφορά στην αρμόδια Εισαγγελική Αρχή. IB) Με το αριθ. 244751/6/2-νθ'/28-4-2004 έγγραφο της ίδιας Υπηρεσίας, ενημερώθηκε ο εγκαλών για την παραπάνω απόφαση του αρμοδίου αποφασιστικού οργάνου και του επιστράφηκαν επικυρωμένα φωτοαντίγραφα των αιτήσεών του και του από 5-6-2003 υπομνήματός του. ΙΓ) Ακολουθώντας, ο εγκαλών, μεταξύ άλλων, με τις από 3-12-2011, 9-12-2011, 13-12-2011 και 21-12-2011 αιτήσεις του, ζήτησε την επανεξέταση της πειθαρχικής του υπόθεσης και την επαναφορά του στην ενεργό υπηρεσία του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ με το αριθ. 244751/6/2-ξη'/23-12-2011 απαντητικό έγγραφο της ως άνω Υπηρεσίας ενημερώθηκε ότι για τους διαλαμβανόμενους σ' αυτό λόγους δε δύναται να ικανοποιηθεί το αίτημά του. ΙΔ) Ο εγκαλών, μεταξύ άλλων, με τις από 12-9-2018, 18-9-2018, 20-9-2018 και 26-9-2018 αναφορές του, ζήτησε και πάλι την επανεξέταση της πειθαρχικής του υπόθεσης και την επαναφορά του στην ενεργό υπηρεσία του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ με το αριθ. 244751/6/2-οδ/2-10-2018 απαντητικό έγγραφο της ίδιας Υπηρεσίας ενημερώθηκε ότι για τους διαλαμβανόμενους σ' αυτό λόγους δε δύναται να ικανοποιηθεί το αίτημά του και επιπροσθέτως για μέρος των διαλαμβανόμενων σ' αυτές αιτημάτων ότι δεν άπτονται αρμοδιοτήτων της και ως εκ τούτου δεν μπορούν να τύχουν απάντησης.

Το προϊσχύον ΠΔ 22/1996 «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού» όριζε τα ακόλουθα: άρθρο 49 «1. Η πειθαρχική δίκη είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από την ποινική ή άλλη δίκη. Πραγματικά περιστατικά των οποίων η ύπαρξη ή η ανυπαρξία διαπιστώθηκε με αμετάκλητη απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ποινικού δικαστηρίου δεσμεύουν τον πειθαρχικό δικαστή. Σε κάθε άλλη περίπτωση η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου λαμβάνεται υπόψη και στην πειθαρχική δίκη, χωρίς όμως να κωλύεται το πειθαρχικό όργανο να εκδώσει απόφαση διαφορετική από εκείνη του ποινικού δικαστηρίου. Η ποινική δίκη δεν αναστέλλει την πειθαρχική διαδικασία. Οι αρμόδιοι, όμως, να ασκήσουν την πειθαρχική δίωξη, που προβλέπονται από το άρθρο 23 παρ. 12 και τα αρμόδια να εκδικάσουν τα πειθαρχικά παραπτώματα μονομελή πειθαρχικά όργανα δύνανται για εξαιρετικούς λόγους με απόφασή τους, η οποία είναι ελευθέρως ανακλητή, να αναστέλλουν μέχρι ένα έτος την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης ή τη λήψη απόφασης για επιβολή ποινής ή την παραπομπή του υπαίτιου αστυνομικού στο αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο. ... 2. Αν η αμετάκλητη ποινική απόφαση είναι καταδικαστική και διαπιστώνεται πειθαρχικό παράπτωμα, που συνεπάγεται πειθαρχική ποινή απόταξης ή αργίας με απόλυση, εφόσον γι' αυτό

επιβλήθηκε πρόσκαιρη παύση ή κατώτερη πειθαρχική ποινή ή δεν επιβλήθηκε ποινή, επαναλαμβάνεται η πειθαρχική δίκη για τυχόν επιβολή ποινής αργίας με απόλυση ή απόταξη. 3. Αν η αμετάκλητη ποινική απόφαση είναι αθωωτική ή αν έχει εκδοθεί αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα και είχε επιβληθεί για το αντίστοιχο πειθαρχικό παράπτωμα οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή, η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται για τυχόν μετρίασμό ή εξάλειψη της επιβληθείσας ποινής. 4. Επί συρροής πειθαρχικών παραπτωμάτων κατά τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3, η επανάληψη της πειθαρχικής δίκης αφορά όλα τα συρρέοντα παραπτώματα, ανεξάρτητα αν η καταδικαστική ή αθωωτική απόφαση ή το απαλλακτικό βούλευμα αναφέρεται σε ορισμένα μόνο απ' αυτά. 5. Την επανάληψη ζητούν ο Προϊστάμενος του Επιτελείου του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας στην περίπτωση της παραγράφου 2 και ο ενδιαφερόμενος στην περίπτωση της παραγράφου 3. 6. Το δικαίωμα για επανάληψη της πειθαρχικής δίκης παραγράφεται μετά ένα έτος από την έκδοση της αμετάκλητης αθωωτικής ή καταδικαστικής, κατά περίπτωση, ποινικής απόφασης ή του απαλλακτικού βουλεύματος. 7. Η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται ενώπιον του οργάνου που εξέδωσε την τελεσίδικη απόφαση. Εάν υπάρχει δυνατότητα προσφυγής σε δεύτερο βαθμό κρίσης, σχετικό δικαίωμα έχει μόνο ο εγκαλούμενος εάν αυτός υπέβαλε το αίτημα για επανάληψη της πειθαρχικής δίκης, διαφορετικά όμοιο δικαίωμα έχει και το όργανο που ζήτησε την επανάληψη της διαδικασίας» [όπως το άρθρο 49 είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 29 του ΠΔ 3/2004].

Σύμφωνα με την προπαρατεθείσα διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 49 ΠΔ 22/1996, το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να ζητήσει επανάληψη της πειθαρχικής δίκης λόγω έκδοσης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου 'παραγράφεται' με την πάροδο ενός έτους από την έκδοση της αμετάκλητης αθωωτικής ποινικής απόφασης που επικαλείται. Εν προκειμένω, ο νόμος προβλέπει αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος του ενδιαφερομένου να επιδιώξει την επανάληψη της σε βάρος του πειθαρχικής διαδικασίας, θέτοντας ως σημείο έναρξης αυτής την έκδοση της αθωωτικής ποινικής απόφασης και αποβλέποντας στην ύπαρξη σταθερού και ευχερώς μετρήσιμου χρονικού σημείου υπολογισμού της προθεσμίας, μη συναρτωμένου με αβέβαια περιστατικά, και τούτο για την διευκόλυνση της προόδου της διοικητικής διαδικασίας και της παροχής εννόμου προστασίας. Δεδομένου δε ότι η συγκεκριμένη προθεσμία είναι ιδιαίτερος μακρά (ένα έτος), και λαμβανομένου υπόψη τόσο του εύλογου ενδιαφέροντος του καθ' ού η πειθαρχική διαδικασία για την έκβαση των υποθέσεων του όσο και του εύλογου συμφέροντος της Διοίκησης για την ταχεία

ολοκλήρωση της πειθαρχικής διαδικασίας και την εύρυθμη λειτουργία του Αστυνομικού Σώματος η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν δύναται να θεωρηθεί ότι αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 20 παρ. 1 και 10 παρ. 1 του Συντάγματος [ΣΤΕ 2840/2016 ΤΝΠ Νόμος].

[Το παραπάνω ΠΔ 22/1996 καταργήθηκε με το άρθρο 59 ΠΔ 120/2008 «Πειθαρχικό Δίκαιο Αστυνομικού Προσωπικού», στο οποίο επαναλήφθηκαν εν πολλοίς οι ως άνω διατάξεις και δη : άρθρο 48 «1. Η πειθαρχική δίκη είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από την ποινική ή άλλη δίκη. 2. Το πειθαρχικό όργανο δεσμεύεται από την κρίση που περιέχεται σε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή σε αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, μόνο ως προς την ύπαρξη ή την ανυπαρξία πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση πειθαρχικού παραπτώματος. Σε κάθε άλλη περίπτωση η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου συνεκτιμάται στην πειθαρχική δίκη, το πειθαρχικό όργανο όμως μπορεί να εκδώσει απόφαση διαφορετική από εκείνη του ποινικού δικαστηρίου. 3. Η ποινική δίκη δεν αναστέλλει την πειθαρχική διαδικασία, όμως σε περίπτωση επίδοσης κλήσης ή κλητηρίου θεσπίσματος σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι αρμόδιοι κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 22 να ασκήσουν την πειθαρχική δίωξη και τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα μπορούν με απόφασή τους, που ανακαλείται ελευθέρως, να διατάξουν αν το κρίνουν αναγκαίο, την αναστολή της πειθαρχικής διαδικασίας, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα έτος. Σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται αναστολή όταν το πειθαρχικό παράπτωμα προκάλεσε δημόσιο σκάνδαλο ή θίγει σοβαρά το κύρος της Υπηρεσίας. Ο χρόνος της αναστολής δεν υπολογίζεται για τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής και είναι ανεξάρτητος από το χρόνο αναστολής, που προβλέπεται από το άρθρο 7», άρθρο 49 «1. Σε περίπτωση που μετά την πειθαρχική απόφαση, με την οποία απηλλάγη ο αστυνομικός ή επιβλήθηκε σ' αυτόν κατώτερη πειθαρχική ποινή ή ποινή αργίας με πρόσκαιρη παύση, εκδοθεί αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου, με την οποία διαπιστώνονται πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αντικειμενική υπόσταση πειθαρχικού παραπτώματος που επισύρει ποινή απόταξης ή αργίας με απόλυση, επαναλαμβάνεται η πειθαρχική δίκη για τυχόν επιβολή των ποινών αυτών. Σε περίπτωση όμως που έχει επιβληθεί ποινή αργίας με απόλυση αλλά από την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου διαπιστώνονται πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αντικειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος που επισύρει την ποινή της απόταξης, επαναλαμβάνεται η πειθαρχική δίκη για τυχόν επιβολή της ποινής αυτής. 2. Σε περίπτωση που μετά την έκδοση πειθαρχικής απόφασης με την οποία επιβλήθηκε

οποιαδήποτε ποινή, εκδοθεί αμετάκλητη αθωωτική απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα για την πράξη για την οποία διώχθηκε πειθαρχικά ο αστυνομικός, επαναλαμβάνεται η πειθαρχική δίκη. Στην περίπτωση αυτή αν επιβληθεί πειθαρχική ποινή δεν μπορεί να είναι βαρύτερη από την αρχικώς επιβληθείσα. 3. Σε περίπτωση συρροής πειθαρχικών παραπτώματων, η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται μόνο για τα πειθαρχικά παραπτώματα για τα οποία τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν αυτά αναφέρονται στην καταδικαστική ή αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου ή το απαλλακτικό βούλευμα. Στη συνέχεια το πειθαρχικό όργανο επιβάλλει νέα πειθαρχική ποινή λαμβάνοντας υπόψη όλα τα συρρέοντα πειθαρχικά παραπτώματα. 4. Η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται ενώπιον του πειθαρχικού οργάνου που εξέδωσε την προηγούμενη απόφαση. 5. Η επανάληψη της πειθαρχικής δίκης στην περίπτωση της παραγράφου 1 είναι υποχρεωτική και διατάσσεται από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας αν αφορά Αντιστράτηγους και από τον Προϊστάμενο του Επιτελείου του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας σε κάθε άλλη περίπτωση, οι οποίοι και εισάγουν την υπόθεση για εκδίκαση στον αρμόδιο πειθαρχικό όργανο. Στην περίπτωση της παραγράφου 2 η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται μόνο μετά από αίτηση του εγκαλουμένου και η σχετική υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση είτε με την απευθείας υποβολή της αίτησης του στο αρμόδιο μονομελές πειθαρχικό όργανο που είχε επιβάλλει την πειθαρχική ποινή είτε με την παραπομπή της υπόθεσης στο πειθαρχικό συμβούλιο από εκείνον που είχε διατάξει την αρχική παραπομπή. 6. Η επανάληψη της πειθαρχικής δίκης σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να ζητηθεί μετά την παρέλευση έτους από την έκδοση της αμετάκλητης αθωωτικής ή καταδικαστικής απόφασης ή του απαλλακτικού βουλεύματος».

Κατά τη ρητή διάταξη της ως άνω παρ. 1 του άρθρου 48 ΠΔ 120/2008, η πειθαρχική δίκη είναι ανεξάρτητη και αυτοτελής έναντι της ποινικής, καθώς και οποιασδήποτε άλλης δίκης. Ειδικότερα, η ανεξαρτησία και αυτοτέλεια της πειθαρχικής έναντι της ποινικής δίκης δικαιολογείται ως εκ του ότι οι διατάξεις του ΠΔ 120/2008, οι οποίες διέπουν την πειθαρχική ευθύνη του αστυνομικού προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, που αποτελεί στρατιωτικώς οργανωμένο σώμα ασφαλείας, αποβλέπουν αποκλειστικά στη διασφάλιση της εσωτερικής πειθαρχίας του εν λόγω σώματος, η οποία έχει αναχθεί σε θεμελιώδη προϋπόθεση για την επίτευξη της αποστολής του. Κατά συνέπεια τα προβλεπόμενα από το νομοθέτη πειθαρχικά παραπτώματα καθώς και οι οριζόμενες πειθαρχικές ποινές, έχουν ως σκοπό τον υπηρεσιακό σωφρονισμό των αστυνομικών οι οποίοι τελούν σε ιδιαίτερη σχέση διοικητικής εξάρτησης με το κράτος

λόγω της φύσης της υπηρεσίας που εκτελούν. Αντιθέτως, οι διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας και ειδικότερα οι ποινές που προβλέπονται σ' αυτήν, αποσκοπούν στη γενικότερη νομική, ηθική και κοινωνική αποδοκιμασία της συμπεριφοράς του διωκόμενου, στο πλαίσιο δε αυτό μπορεί να επιβληθεί ακόμα και στερητική της ελευθερίας ποινή στο πρόσωπο εκείνο που, κατά την κρίση του ποινικού δικαστηρίου, έχει διαπράξει εγκληματική πράξη. Εξάλλου, για την επιβολή μιας από τις προβλεπόμενες πειθαρχικές ποινές, η βαρύτερη των οποίων έχει ως συνέπεια την οριστική απομάκρυνση του πειθαρχικώς διωκόμενου από την υπηρεσία, αρκεί η συνδρομή οποιασδήποτε μορφής υπαιτιότητας (δόλος ή αμέλεια) στο πρόσωπο αυτού, τα δε αρμόδια πειθαρχικά όργανα κρίνουν την πειθαρχική ευθύνη του διωκόμενου υπαλλήλου επί τη βάση του συνόλου των εγγράφων και των αποδεικτικών μέσων που συγκροτούν το φάκελο της πειθαρχικής δικογραφίας. Ως εκ τούτου, ενόψει και της καθιερούμενης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, αυτοτέλειας της πειθαρχικής έναντι της ποινικής δίκης, τα πειθαρχικά όργανα δεν υποχρεούνται, κατά τη ρητή διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 48 ΠΔ 120/2008, να προβαίνουν στην αθώωση του πειθαρχικώς διωκόμενου για τα αποδιδόμενα σ' αυτόν πειθαρχικά παραπτώματα εκ μόνου του λόγου ότι ο πειθαρχικώς διωκόμενος έχει τυχόν αθωωθεί από το ποινικό δικαστήριο. Συνεπώς, τα πειθαρχικά όργανα δεσμεύονται, κατά τη διαπίστωση της διάπραξης του πειθαρχικού αδικήματος και την επιβολή πειθαρχικής ποινής, μόνον από την κρίση της ποινικής απόφασης περί της υπάρξεως ή της ανυπαρξίας των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση του πειθαρχικού παραπτώματος. Κατά τα λοιπά η απόφαση του ποινικού δικαστηρίου συνεκτιμάται από τα πειθαρχικά όργανα, όπως ορίζεται ρητά στην παρ. 2 του άρθρου 48 ΠΔ 120/2008, τα οποία μπορεί να εκδώσουν απόφαση διαφορετική από εκείνο, στηρίζοντας την κρίση τους στις διαφορετικές προϋποθέσεις που θέτουν οι ρυθμίσεις του πειθαρχικού δικαίου, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, για τη θεμελίωση της πειθαρχικής ευθύνης του διωκόμενου υπαλλήλου και την επιβολή πειθαρχικής ποινής. Επομένως, η ρύθμιση αυτή δεν αντίκειται σε κάποια διάταξη του Συντάγματος ή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων Ανθρώπου υπό την αυτονόητη, πάντως, προϋπόθεση ότι τα πειθαρχικά όργανα δεν αμφισβητούν την ποινική αθώωση του πειθαρχικώς διωκόμενου ούτε χρησιμοποιούν διατυπώσεις που υποδηλώνουν ότι τίθεται υπό αμφισβήτηση η αθώωσή του από το ποινικό δικαστήριο [ΟΛΣΤΕ 4662/2012 ΤΝΠ Νόμος].

Όπως προαναφέρθηκε, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη απάντησε στον εγκαλούντα ότι το αίτημά του για επανεξέταση της πειθαρχικής του υπόθεσης και για

επαναφορά του στην ενεργό υπηρεσία του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, γιατί δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις. Ωστόσο, ο εγκαλών πιστεύει ότι συνεπεία των ως άνω αμετάκλητων αθωωτικών αποφάσεων (αριθ. 5208/2001 εν μέρει αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου και αριθ. 237/2002 αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας) όφειλαν, και οφείλουν, να κινήσουν τη διαδικασία επανεξέτασης της πειθαρχικής του υπόθεσης και επαναφοράς του στην ενεργό υπηρεσία, και για τον λόγο αυτό καταμηνύει τα πρόσωπα που δεν ενεργούν προς τον σκοπό αυτόν. Όμως, ο εν λόγω ισχυρισμός του είναι αβάσιμος, σύμφωνα και με τις προαναφερθείσες αποφάσεις του ΣΤΕ. Ειδικότερα, και πέραν του ότι, ως προς το τυπικό μέρος του αιτήματός του, έχει ήδη παρέλθει ένα έτος από την έκδοση των ανωτέρω αμετάκλητων αθωωτικών ποινικών αποφάσεων, με το σκεπτικό της παραπάνω αριθ. 132/2006 τελεσιδικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, που αναφέρεται και στις επικαλούμενες από τον εγκαλούντα αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, έγιναν δεκτά τα εξής ως προς το ουσιαστικό μέρος της υπόθεσής του «.....Επειδή, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Με την 1130/2002 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ακυρώθηκε η 14^Α/2000 απόφαση (πρακτικό) του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος η πειθαρχική ποινή της αποτάξεως για διάφορα παραπτώματα, προκειμένου να γίνει συνεκδίκαση των παραπτωμάτων αυτών με εκείνα που αναφέρονται στην 56/2000 απόφαση του ίδιου Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 50 του π.δ. 22/1996. Ακολούθως, η προαναφερόμενη δικαστική απόφαση, με την 244751/6/2-λζ'/23-12-2002 παραπεμπτική διαταγή του Προσωρινού Προϊσταμένου Κλάδου Διοικητικού της Ελληνικής Αστυνομίας, διαβιβάστηκε στο Δευτεροβάθμιο (ομοειδές) Πειθαρχικό Συμβούλιο Ανθυπαστυνόμων-Αρχιφυλάκων-Αστυφυλάκων Θεσσαλονίκης, προκειμένου, μέσα σε 30 ημέρες από τη λήψη της διαταγής αυτής να γίνει η συνεκδίκαση των ακόλουθων παραπτωμάτων του αιτούντος Α) α. Ενώ διατάχθηκε να εκτελέσει υπηρεσία περιπολίας στις 11-4-1999 (Κυριακή του Πάσχα) κατά τις ώρες 14.00-22.00, εντός πόλεως Βόλου, με R/T περιπολικό αυτοκίνητο της Υπηρεσίας του και ενώ η εν λόγω υπηρεσία του ανακοινώθηκε και έλαβε γνώση αυτής από 8-4-99, αρνήθηκε την εκτέλεσή της, με αποτέλεσμα να αντικατασταθεί από άλλο Αστυνομικό της ίδιας Υπηρεσίας. Την άρνησή του αυτή εκδήλωσε προς το Διοικητή του, Αστυνόμο Α' Δημήτριο Αλαμανιώτη, στις 9-4-1999 και ώρα 19.15', παραπονούμενος για άδικη

μεταχείριση του, όσον αφορά το χρόνο εργασίας του, κατά τις ημέρες του Πάσχα. Προκειμένου δε να αποφύγει τις συνέπειες της αρνήσεως εκτελέσεως υπηρεσίας που διατάχθηκε, δήλωσε στο Διοικητή του ότι την επομένη 10-4-1999, θα μεταβεί στο Γ.Π.Ν.Βόλου, για να αιμοδοτήσει υπέρ της τράπεζας αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας, πράγμα που έκανε, αποστέλλοντας τη σχετική βεβαίωση αιμοδοσίας στην Υπηρεσία αυθημερόν. Σε τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Γραμματέα του Τμήματος Ανθυπαστυνόμο Γεώργιο Καταραχιά, με πρωτοβουλία του τελευταίου και ύστερα από εντολή του Διοικητή του, ο οποίος τον ενημέρωσε ότι πρέπει να εκτελέσει την υπηρεσία της Κυριακής του Πάσχα (11-4-1999) και το δικαιούμενο από ελεύθερο 4ήμερο λόγω αιμοδοσίας θα το ελάμβανε από την Τρίτη 13-4-1999 λόγω υπηρεσιακής ευχέρειας, δεδομένου ότι την Δευτέρα 12-4-1999 του είχε χορηγηθεί ημερήσια ανάπαυση (Ρεπό), δήλωσε και πάλι ότι δεν θα εκτελέσει την υπηρεσία αυτή. Τη δήλωση αυτή επανέλαβε και στο Διοικητή του, αμέσως μετά όταν του τηλεφώνησε στο γραφείο του. β. Στις 17-4-1999, αρνήθηκε να παραλάβει το φύλλο μετάβασης από το Α.Τ. Βόλου, στο οποίο υπηρετούσε, στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου, σύμφωνα με την 24475116/6-β/15-4-1999 διαταγή της Α.Δ. Μαγνησίας. γ. Αρνήθηκε να εκτελέσει τις παρακάτω υπηρεσίες στο Α.Τ. Νέας Ιωνίας Βόλου παρότι διατάχθηκε και συγκεκριμένα: Στις 19-4-1999, κατά τις ώρες 08.00-14.00 σε διάθεση του Τμήματος, στις 20-4-1999, κατά τις ώρες 18.00-24.00 σε υπηρεσία πληρώματος του R/T 20/18 και στις 21-4-1999, κατά τις ώρες 12.00-18.00, σε υπηρεσία πληρώματος του R/T 20/16 περιπολικού αυτοκινήτου. δ. Στις 22-4-1999 αρνήθηκε να παραλάβει το νέο φύλλο μετάβασης και να παρουσιασθεί στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας, στο οποίο διατάχθηκε η προσωρινή μετακίνησή του, σύμφωνα με την από 21-4-1999 διαταγή της Α.Δ. αυτής. ε. Αρνήθηκε να εκτελέσει τις παρακάτω υπηρεσίες στο Επιτελείο της Α.Δ. Μαγνησίας για τις οποίες του κοινοποιήθηκε η 244751/6/6-γ'/21-4-1999 διαταγή της Διευθύνσεως αυτής και συγκεκριμένα: Στις 22-4-1999, κατά τις ώρες 09.30 έως 15.00, στη διάθεση του Επιτελείου, στις 23-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο της Α.Δ. Μαγνησίας, στις 24-4-1999, κατά τις ώρες 08.00-14.00, στη διάθεση του Επιτελείου Τ/Κ, στις 25-4-1999, κατά τις ώρες 08.00 έως 14.00, Τ/Κ στις 26-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 27-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 28-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 29-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, στις 30-4-1999, κατά τις ώρες 07.30 έως 15.00, στο Τηλεφωνικό Κέντρο, χωρίς έκτοτε να εμφανισθεί στην Υπηρεσία του και να εκτελεί την

υπηρεσία που διατάχθηκε, απουσιάζοντας αυθαίρετα επί εννέα (9) συνεχείς ημέρες, από 22-4-1999 μέχρι και 30-4-1999. Β) Ενώ, με απόφαση του Αστυνομικού Διευθυντή Μαγνησίας, μετακινήθηκε προσωρινά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του π.δ. 22/1996, από το Α.Τ. Βόλου στο οποίο υπηρετούσε, στο Επιτελείο της Αστυνομικής Διευθύνσεως Μαγνησίας για το χρονικό διάστημα από 1-5-1999 μέχρι 30-9-1999, δεν μετέβη για εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, απουσιάζοντας αυθαίρετα επί (153) ημέρες. Ο αιτών, με την 5208/2001 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου 1^ο) κηρύχθηκε ένοχος του ότι αρνήθηκε να εκτελέσει υπηρεσία στις 11-4-1999 Κυριακή του Πάσχα (ανυπακοή σε διαταγή ανωτέρου και άρνηση εκτελέσεως διατεταγμένης υπηρεσίας) και 2^ο) κηρύχθηκε αθώος του ότι αρνήθηκε να εκτελέσει τις λοιπές παραπάνω υπηρεσίες και να συμμορφωθεί με τις διαταγές μετακινήσεώς του, ενώ με την 237/2002 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, έπειτα από έφεση του αιτούντος, εξαφανίστηκε η προαναφερόμενη απόφαση του Πλημμελειοδικείου κατά το κεφάλαιό της με το οποίο ο αιτών κηρύχθηκε ένοχος. Το παραπάνω Πειθαρχικό Συμβούλιο, συνήλθε στις 5-6-2003 και, συνεκδικάζοντας τα παραπάνω παραπτώματα (υπό στοιχεία Α και Β), με την προσβαλλόμενη απόφασή του, επέβαλε στον αιτούντα την πειθαρχική ποινή της αποτάξεως. Επειδή, με την κρινόμενη αίτησή του, ο αιτών ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, με τον ισχυρισμό ότι διαπράχθηκαν παραλείψεις κατά τη διαδικασία και ειδικότερα: α) Παράνομα η δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη ορίζει ως χρόνο ισχύος της τις 18-4-2000, ενώ έπρεπε μετά την έκδοση της παραπάνω 1130/2002 ακυρωτικής αποφάσεως να κληθεί για να αναλάβει υπηρεσία στην ΕΛ.ΑΣ. Ο ισχυρισμός αυτός, όμως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δεδομένου ότι, κατά τα όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη μείζονα σκέψη για την έννοια των άρθρ. 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 50 παρ. 4 του π.δ. 18/1989 η ισχύς της πράξεως που εκδίδεται μετά την ακύρωση ανατρέχει αναγκαίως στο χρόνο εκδόσεως αυτής που ακυρώθηκε. β) Παράνομα το Πειθαρχικό Συμβούλιο απέρριψε την αίτηση που υπέβαλε κατά την εκδίκαση της υποθέσεώς του να του χορηγηθούν αντίγραφα ορισμένων εγγράφων του φακέλου. Και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δεδομένου ότι, ανεξάρτητα από την αιτιολογία του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 2 του π.δ. 22/1996, η αίτηση αυτή έπρεπε να υποβληθεί μέσα σε τρεις μέρες από την κοινοποίηση στον αιτούντα της παραπεμπτικής διαταγής (στις 16-5-2003) και όχι μετά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, όπως έκανε αυτός. γ) Απορρίφθηκε με ανεπαρκή αιτιολογία το αίτημά του που υποβλήθηκε στις 16-5-2003 (μετά την κλήτευσή του), να ληφθούν

καταθέσεις των αξιωματικών Κων/νου Σαρρή Α/Δ, Νικολάου Ευθυμίου Α/Δ, Ιωάννη Τίμπαλέξη Α/Α', Δημητρίου Αλαμανιώτη Α/Α', Θωμά Τζιωρτζιώτη Α/Α', Σωτηρίου Πανούση Α/Α', και Γεωργίου Τηλέλη Υ/Α' που πρότεινε ως μάρτυρες και να του χορηγηθούν αντίγραφα τους. Και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου 1^ο) οι Κων/νος Σαρρή και Ιωάννης Τίμπαλέξης είχαν κώλυμα εξετάσεώς τους σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 32 του π.δ. 22/1996 και 211 του Κ.Π.Δ. διότι εξετέλεσαν ανακριτικά καθήκοντα στην κρινόμενη υπόθεση, οι Δημήτριος Αλαμανιώτης και Θωμάς Τζιωρτζιώτης είχαν ήδη καταθέσει κατά τη διενέργεια των Ε.Δ.Ε. και οι λοιποί δεν κλητεύτηκαν διότι τα ερωτήματα επί των οποίων ζητήθηκε η κατάθεσή τους από τον αιτούντα με την από 3-2-2000 αναφορά του είναι άσχετα με τις πράξεις που του αποδόθηκαν (άρθρο 327 παρ. 2 Κ.Π.Δ.), ο δε αιτών δεν προβάλλει, τώρα, κανέναν ειδικότερο ισχυρισμό και 2^ο) έλαβε τα φωτοτυπικά αντίγραφα εγγράφων των Ε.Δ.Ε., εκτός από εκείνα που από ειδικές διατάξεις χαρακτηρίζονται ως απόρρητα. δ) Δεν λήφθηκε υπόψη η απολογία του και η αγόρευση του πληρεξουσίου του δικηγόρου, με την οποία ο τελευταίος πρότεινε δικονομικά και νομικά θέματα τα οποία το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο αντιπαρήλθε. Και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι στο σώμα της προσβαλλόμενης πράξεως του Συμβουλίου αναφέρεται ότι λήφθηκαν υπόψη η απολογία του αιτούντος και η αγόρευση του συνηγόρου του με την οποία υποστήριξε ότι: « ... Έγιναν πολλά λάθη από πλευράς της ηγεσίας της Αστυνομίας Βόλου. Έπρεπε να γίνει μία Ε.Δ.Ε. Ο Διοικητής του Α.Τ. Βόλου ήταν υπέρμετρα σκληρός απέναντι στον εγκαλούμενο. Όφειλε να είναι επιεικής μαζί του. Υπήρχαν διαταγές από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Περιφέρειας Θεσσαλίας για διευκόλυνση των αιμοδοτών. Ζητώ την επιείκεια και την ανθρωπιά του Συμβουλίου σας», ο δε αιτών δεν εξειδικεύει ποια δικονομικά και νομικά θέματα πρότεινε ο συνήγορός του, τα οποία το Συμβούλιο αντιπαρήλθε και ποια θα ήταν η επίδρασή τους στη διαδικασία. στ) Έσφαλε το Πειθαρχικό Συμβούλιο που δεν έλαβε υπόψη του τα όσα κρίθηκαν με τις παραπάνω αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων, αλλά και αυτός ο ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί πρωτίστως ως αλυσιτελής, διότι ο αιτών δεν επικαλέστηκε ούτε απέδειξε, έξι τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση της υποθέσεως (Σ.Τ.Ε. 1913/2001, 421/1998, 1882/1997, 4544/1996) ότι οι αποφάσεις αυτές κατέστησαν αμετάκλητες. Ήδη, μετά τη συζήτηση της υποθέσεως, μαζί με το από 21-11-2005 υπόμνημα προσκόμισε και το 1698/2-6-2003 πιστοποιητικό του Γραμματέα του Αρείου Πάγου ότι δεν ασκήθηκε μέχρι 30-5-

2003 ανάιρεση κατά της 237/2003 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας, πλην όμως το πιστοποιητικό αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη διότι προσκομίστηκε εκπρόθεσμα. ζ) Ότι: «α) αναπιολόγητα και κατά παράβαση του νόμου το Β'βάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν χρησιμοποίησε τα υπέρ αυτού στοιχεία και δεν εκτίμησε δεόντως την απολογία του, β) αντιδικονομικά και με στενότερη ερμηνεία του νόμου το Πειθαρχικό Συμβούλιο κατέληξε στην δυσμενέστατη γι' αυτόν κρίση του και δεν του αναγνώρισε κανένα ελαφρυντικό, ώστε να του επιβληθεί επεικέστερη ποινή, όπως από τον νόμο προβλέπεται, στην περίπτωση κατά την οποία κρινόταν ένοχος και γ) εκτιμήθηκαν κακώς όλα τα στοιχεία και το αποδεικτικό υλικό της εναντίον του δικογραφίας και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι προδήλως παράνομες και ανεπαρκώς αιτιολογημένες, κατά παράβαση συνταγματικής επιταγής και συνεπώς πρέπει να ακυρωθούν». Και αυτός ο ισχυρισμός, όμως, έτσι όπως προβάλλεται, πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτίμησης καθ' όλα τα σκέλη του, δεδομένου ότι δεν προβάλλονται ειδικοί και συγκεκριμένοι ισχυρισμοί για καθένα από τα σκέλη αυτά. Επειδή, μετά από αυτά, εφόσον ο αιτών υπέπεσε στα παραπτώματα της αρνήσεως εκτελέσεως διαταγών ανώτερών που αφορούν την εκτέλεση υπηρεσιακών καθηκόντων και αυθαίρετης απουσίας από την υπηρεσία για χρονικό διάστημα παραπάνω από 10 ημέρες μέσα στο έτος 1999, νομίμως του επιβλήθηκε η ποινή της αποτάξεως με τις προσβαλλόμενες πράξεις και γι' αυτό η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί, να διαταχθεί η κατάπτωση του παραβόλου (άρθρο 36 παρ. 4 π.δ. 18/1989) και να επιβληθεί σε βάρος του αιτούντος η δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 39 παρ. 1 π.δ. 18/1989), ύψους 132 ευρώ.....».

Δηλαδή, το Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης με την αριθ. 132/2006 απόφασή του απέρριψε την από 11-9-2003 αίτηση του εγκαλούντος, με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αριθ. 17/2003 απόφασης του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου και της αριθ. 244751/6/2-μθ/16-7-2008 απόφασής του Προϊσταμένου του Κλάδου Διοικητικού ΕΛΑΣ, στηριζόμενο στα πραγματικά περιστατικά που κατά την κρίση του προέκυψαν από τα στοιχεία της δικογραφίας. Εξάλλου, με την αριθ. 5208/2001 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Βόλου κηρύχθηκε αθώος του ότι αρνήθηκε να εκτελέσει τις λοιπές παραπάνω υπηρεσίες και να συμμορφωθεί με τις διαταγές μετακινήσεώς του, επειδή κρίθηκε ότι δεν υφίσταται δόλος, λόγω συγγνωστής πλάνης του, και όχι επειδή αποδείχθηκε ότι δεν υπήρξαν τα πραγματικά περιστατικά (της αντικειμενικής υπόστασης) του αδικήματος για το οποίο κατηγορούταν, ενώ κηρύχθηκε ένοχος για το ότι αρνήθηκε να εκτελέσει υπηρεσία στις 11-4-1999, για την ημέρα δε

αυτή εν συνεχεία αθώωθηκε, κατόπιν άσκησης έφεσης, με την αριθ. 237/2002 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λάρισας.

Με βάση όλα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, σε συνδυασμό και με την προεκτεθείσα νομοθεσία και νομολογία, προέκυψε, αναφορικά με την απόταξη του εγκαλούντος από την Ελληνική Αστυνομία, τη νομιμότητα της απόταξης, τη μη επανάληψη της πειθαρχικής δίκης μετά από την έκδοση αμετάκλητων αθωωτικών ποινικών αποφάσεων, τη μη επανένταξη του στην Ελληνική Αστυνομία, τη μη άσκηση πειθαρχικής-ποινικής δίωξης κατά των Αστυνομικών που ενεπλάκησαν στις παραπάνω πειθαρχικές-ποινικές διαδικασίες σε βάρος του και τις λοιπές ενέργειες-παραλείψεις των υπηρετούντων στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη (πρώην Υπουργείο Δημόσιας Τάξης) και στις Υπηρεσίες του, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1999 έως τις 14-12-2019 [βλ. το ως άνω από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του εγκαλούντος, το οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της)], ότι είναι αβάσιμες οι συναφείς καταγγελίες του εγκαλούντος, και συνεπώς δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις τέλεσης εγκλημάτων σχετικών με την υπηρεσία, όπως κατάχρηση εξουσίας, ψευδής βεβαίωση, νόθευση κ.λπ., παράβαση καθήκοντος (άρθρα 239, 242, 259 ΠΚ), που φέρεται ότι τελέστηκαν στην Αθήνα, από το έτος 1999 έως τις 14-12-2019, και θα πρέπει οι εν λόγω καταγγελίες να απορριφθούν ως προφανώς αβάσιμες στην ουσία τους, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ. Ωστόσο, οι πιο πάνω καταγγελίες που αφορούν τα αδικήματα αυτά με φερόμενο χρόνο τέλεσης έως το Μάιο του 2015 (για τα πλημμελήματα) και έως το Μάιο του 2005 (για τα κακουργήματα), πρέπει να απορριφθούν προεχόντως ως νομικά αστήρικτες, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ, λόγω παραγραφής των παραπάνω αδικημάτων, καθόσον, για μεν τα πλημμελήματα παρήλθε η 5ετής προθεσμία παραγραφής, για δε τα κακουργήματα η 15ετής προθεσμία παραγραφής, από τον ως άνω φερόμενο χρόνο τέλεσής τους, χωρίς να συντρέξει, ούτε και συντρέχει, λόγος αναστολής της οικείας προθεσμίας, με συνέπεια να έχει εξαλειφθεί το αξιόποινό τους (άρθρα 111 παρ. 1, 2, 3, 4, 112, 113 του ΠΚ-Ν.4619/2019).

(B) Αναφορικά με τη διευθέτηση του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 2018 έως τις 14-12-2019 [βλ. το ως άνω από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του εγκαλούντος, το οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της)] : Σύμφωνα με το αριθ. Δ13/οικ.8652/180/19-2-2020 έγγραφο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων-Γενική Δ/ση Κοινωνικής Αλληλεγγύης και τα συνημμένα

έγγραφα: Από έρευνα που διενεργήθηκε στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος διαπιστώθηκε ότι ο εγκαλών είναι δικαιούχος του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος από τις 27-3-2017 και έπειτα. Σύμφωνα με το άρθρο 4.2 της αριθ. Γ.Δ.οικ.2961-10/24-1-2017 (ΦΕΚ 128 Β') Υπουργικής Απόφασης «τα στοιχεία της εγκεκριμένης αίτησης δύναται να τροποποιηθούν καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος: α) από τον ίδιο απευθείας, σε περίπτωση προς τα άνω διάρθρωσης των εισοδηματικών ή/και περιουσιακών του στοιχείων ή οποιασδήποτε αλλαγής για την οποία δεν απαιτείται η προσκόμιση δικαιολογητικών β) από τους εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους των Δήμων, σε περίπτωση προσκόμισης από τον δικαιούχο, δικαιολογητικών που να τεκμηριώνουν την αλλαγή οποιουδήποτε στοιχείου». Στην προκειμένη περίπτωση, ο δικαιούχος δεν προέβη, τον μήνα Νοέμβριο του 2017, στις Υπηρεσίες του Δήμου, σε τροποποίηση της αίτησής του με δήλωση εισοδημάτων ύψους 600 ευρώ, που έλαβε κατά το μήνα Οκτώβριο του 2017, αλλά η αίτησή του τροποποιήθηκε με δύο μήνες καθυστέρηση τον Ιανουάριο του 2018, δηλώνοντας τα πραγματικά οικονομικά του στοιχεία. Κατόπιν αυτού, ο Δήμος Ελασσόνας με το αριθ. 1389/25-1-2018 έγγραφό του, απέστειλε στην ως άνω Υπηρεσία εισήγηση για συμψηφισμό σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 3 της παραπάνω απόφασης όπου «σε περίπτωση που ο δικαιούχος έλαβε διαφορετικό ποσό εισοδηματικής ενίσχυσης από αυτό που του αναλογεί, αλλά εξακολουθεί να πληροί τα κριτήρια ένταξης στο πρόγραμμα, το ποσό που αντιστοιχεί στη διαφορά συμψηφίζεται αυτομάτως στην επόμενη καταβολή». Το ύψος του ποσού που έλαβε επιπλέον ο αναφερόμενος πολίτης υπολογίστηκε στα 160 ευρώ, το οποίο καταχωρήθηκε στην ηλεκτρονική του αίτηση στις 27-4-2018 και σύμφωνα με τα παραπάνω συμψηφίστηκε στις επόμενες καταβολές, δηλαδή στην καταβολή των μηνών Μαΐου και Ιουνίου του 2018. Η ανωτέρω Υπηρεσία δεν έχει λάβει άλλο έγγραφο που να σχετίζεται με τον εν λόγω πολίτη.

Με βάση όλα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, προέκυψε, αναφορικά με τη διευθέτηση του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 2018 έως τις 14-12-2019 [βλ. το ως άνω από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του εγκαλούντος, το οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της)], ότι είναι αβάσιμες οι συναφείς καταγγελίες του εγκαλούντος, και συνεπώς δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις τέλεσης εγκλημάτων σχετικών με την υπηρεσία, όπως ψευδής βεβαίωση, νόθευση κ.λπ., παράβαση καθήκοντος (άρθρα 242, 259 ΠΚ), που φέρεται ότι τελέστηκαν στην Αθήνα, από το

έτος 2018 έως τις 14-12-2019, και θα πρέπει οι εν λόγω καταγγελίες να απορριφθούν ως προφανώς αβάσιμες στην ουσία τους, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ.

(Γ) Αναφορικά με το ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δημήτριος Λινός αρχειοθέτησε, τον Νοέμβριο του 2003, την αριθ. 9256/30-10-2003 αίτησή του προς την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, με την οποία ζητούσε τον έλεγχο της νομιμότητας όλων των διαδικασιών της πειθαρχικής διαδικασίας και της συγκάλυψης από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Μιχάλη Χρυσοχοϊδη και τους αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ έπρεπε να τη διαβιβάσει στη Βουλή κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος: Σύμφωνα με το άρθρο 83 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής «1. Οι αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτή, σύμφωνα με τα άρθρα 61 παρ. 2 και 62 παρ. 1 του Συντάγματος, αφού ελεγχθούν από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, υποβάλλονται στη Βουλή δια του Υπουργού Δικαιοσύνης και καταχωρίζονται σε ιδιαίτερο βιβλίο κατά τη σειρά της υποβολής τους.....». Για την ταυτότητα του λόγου, μηνύσεις, εγκλήσεις κατά Μελών της Κυβέρνησης ή Υφυπουργών (άρθρο 86 του Συντάγματος) πρέπει να υποβάλλονται με την ως άνω διαδικασία που τηρείται για τους Βουλευτές.

Με βάση όλα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, σε συνδυασμό και με την προεκτεθείσα νομοθεσία, προέκυψε, αναφορικά με το ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δημήτριος Λινός δεν είχε δικαίωμα να ελέγξει και αρχειοθετήσει, τον Νοέμβριο του 2003, την αριθ. 9256/30-10-2003 αίτησή του, με την οποία ζητούσε τον έλεγχο της νομιμότητας όλων των διαδικασιών της πειθαρχικής διαδικασίας και της συγκάλυψης από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης Μιχάλη Χρυσοχοϊδη και τους αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας, παρά μόνο να τη διαβιβάσει στη Βουλή κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, ότι είναι αβάσιμες οι συναφείς καταγγελίες του εγκαλούντος, διότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει δικαίωμα να ελέγχει μία καταγγελία που αφορά πολιτικό πρόσωπο πριν υποβληθεί στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 83 παρ. 1 του Κανονισμού της Βουλής, που εφαρμόζεται και για τα πολιτικά πρόσωπα του άρθρου 86 του Συντάγματος, και συνεπώς δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις τέλεσης εγκλημάτων σχετικών με την υπηρεσία, όπως κατάχρηση εξουσίας, παράβαση καθήκοντος (άρθρα 239, 259 ΠΚ), που φέρεται ότι τελέστηκαν στην Αθήνα, τον Νοέμβριο του 2003, και θα πρέπει οι εν λόγω καταγγελίες να απορριφθούν ως προφανώς αβάσιμες στην ουσία τους, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ. Ωστόσο, οι πιο πάνω καταγγελίες που αφορούν τα αδικήματα αυτά με φερόμενο χρόνο τέλεσης

τον Νοέμβριο του 2003, πρέπει να απορριφθούν προεχόντως ως νομικά αστήρικτες, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ, λόγω παραγραφής των παραπάνω αδικημάτων, καθόσον, για μεν τα πλημμελήματα παρήλθε η 5ετής προθεσμία παραγραφής, για δε τα κακουργήματα η 15ετής προθεσμία παραγραφής, από τον ως άνω φερόμενο χρόνο τέλεσής τους, χωρίς να συντρέξει, ούτε και συντρέχει, λόγος αναστολής της οικείας προθεσμίας, με συνέπεια να έχει εξαλειφθεί το αξιόποινό τους (άρθρα 111 παρ. 1, 2, 3, 4, 112, 113 του ΠΚ-Ν.4619/2019).

(Δ) Αναφορικά με το ότι δεν του επιδόθηκε ή του επιδόθηκε μη νόμιμα (π.χ. ως αγνώστου διαμονής) η από 11-8-2014 απορριπτική διάταξη (κατ' άρθρο 47 ΚΠΔ) επί της από 6-1-2012 μηνυτήριας αναφοράς του (ΑΒΜ Ζ12/13734) ή αναφορικά με το ότι πλαστογραφήθηκε η υπογραφή του στο αποδεικτικό επίδοσης αυτής της διάταξης, πάντα τα ανωτέρω με σκοπό να απωλέσει την προθεσμία της προσφυγής κατά της εν λόγω διάταξης, την έκδοση της οποίας πληροφορήθηκε στις 21-11-2018 όταν έλαβε σχετική βεβαίωση από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών : Επί της από 6-1-2012 μηνυτήριας αναφοράς του εκδόθηκε η αριθ. ΕΓ83-13/171/35Α/11-8-2014 Διάταξη του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών Ιωάννη Τριανταφυλλόπουλου. Κατά τον χρόνο έκδοσης αυτής, ίσχυε το άρθρο 47 παρ. 1 ΚΠΔ, όπως η παρ. 1 είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 28 παρ. 2 Ν 4055/2012 (με έναρξη ισχύος από 2-4-2012), το οποίο κατήργησε την επίδοση της διάταξης στον εγκαλούντα. Συγκεκριμένα, η παρ. 1 του άρθρου 47 ΚΠΔ, μετά την ως άνω αντικατάστασή της, όριζε ότι «1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης την απορρίπτει με διάταξη, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία. Ο εγκαλών έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της διάταξης».

Με βάση όλα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, σε συνδυασμό και με την προεκτεθείσα νομοθεσία, προέκυψε, αναφορικά με το ότι δεν του επιδόθηκε ή του επιδόθηκε μη νόμιμα (π.χ. ως αγνώστου διαμονής) η από 11-8-2014 απορριπτική διάταξη (κατ' άρθρο 47 ΚΠΔ) επί της από 6-1-2012 μηνυτήριας αναφοράς του (ΑΒΜ Ζ12/13734) ή αναφορικά με το ότι πλαστογραφήθηκε η υπογραφή του στο αποδεικτικό επίδοσης αυτής της διάταξης, πάντα τα ανωτέρω με σκοπό να απωλέσει την προθεσμία της προσφυγής κατά της εν λόγω διάταξης, ότι είναι αβάσιμες οι συναφείς καταγγελίες του εγκαλούντος, διότι κατά τον χρόνο έκδοσης της ως άνω Διάταξης (11-8-2014), εκ του νόμου δεν επιδίδονταν οι Διατάξεις του άρθρου 47 ΚΠΔ στους εγκαλούντες, η

προθεσμία, δε, για την άσκηση προσφυγής έληγε στις **11-11-2014** (τρεις μήνες από την έκδοση, βλ. άρθρο 48 παρ. 1 ΚΠΔ όπως ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της ανωτέρω Διάταξης), και συνεπώς δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις τέλεσης εγκλημάτων σχετικών με την υπηρεσία, όπως παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ), και σχετικών με τα υπομνήματα, όπως πλαστογραφία (άρθρο 216 ΠΚ), από υπαλλήλους της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, που φέρεται ότι τελέστηκαν στην Αθήνα, **από 11-8-2014 έως 11-11-2014**, και θα πρέπει οι εν λόγω καταγγελίες, να απορριφθούν ως προφανώς **αβάσιμες** στην ουσία τους, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ. Ωστόσο, οι πιο πάνω καταγγελίες που αφορούν τα αδικήματα αυτά με φερόμενο χρόνο τέλεσης από 11-8-2014 έως 11-11-2014, πρέπει να απορριφθούν προεχόντως ως νομικά αστήρικτες, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ, λόγω **παραγράφης** των παραπάνω πλημμελημάτων, καθόσον παρήλθε η 5ετής προθεσμία παραγραφής τους, από τον ως άνω φερόμενο χρόνο τέλεσής τους, χωρίς να συντρέξει, ούτε και συντρέχει, λόγος αναστολής της οικείας προθεσμίας, με συνέπεια να έχει εξαλειφθεί το αξιόποινό τους (άρθρα 111 παρ. 1, 3, 4, 112, 113 του ΠΚ-Ν.4619/2019).

(Ε) Αναφορικά με το ότι στις **11-9-2018** κοινοποίησε την υπόθεσή του στον **Συνήγορο του Πολίτη**, καθώς και τις **από 17-9-2018 και 18-10-2018 συμπληρωματικές αναφορές του**, με τις οποίες κατήγγειλε όλα τα προαναφερθέντα εγκλήματα, αλλά ο Συνήγορος του Πολίτη δεν τον πληροφόρησε για τις ενέργειες του: Σύμφωνα με το αριθ. **249861/7732/12-2-2020 έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη**, ο εγκαλών σχετικά με την απόταξη του από την Ελληνική Αστυνομία, την επανάληψη της πειθαρχικής δίκης και την επανένταξή του στην Ελληνική Αστυνομία, υπέβαλε στις **12-9-2018 αναφορά**, στην οποία δόθηκε αριθμός φακέλου υπόθεσης στην Ανεξάρτητη Αρχή **Φ.249861**. Ο Συνήγορος του Πολίτη, αφού εξέτασε το σύνολο της σχετικής αλληλογραφίας, που του διαβιβάστηκε, σε έντυπη και ψηφιακή μορφή, για τη συγκεκριμένη υπόθεση, με σειρά χρονικής προτεραιότητας και λαμβάνοντας υπόψη τον επείγοντα ή μη χαρακτήρα των περιγραφόμενων, με το αριθ. **249861/7566/11-2-2020** έγγραφο γνώρισε στον αναφερόμενο ότι δεν μπορεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 2 και 4 παρ. 3 και 4 του ν.3094/2003 να επιληφθεί της υποθέσεώς του και θα τεθεί αυτή στο αρχείο. Στο ως άνω αριθ. 249861/7566/11-2-2020 έγγραφό του προς τον εγκαλούντα αναφέρονται τα εξής «.....1. Ο Συνήγορος του Πολίτη έλαβε την ανωτέρω (α') αναφορά σας στις 12 Σεπτεμβρίου 2018, στην οποία δόθηκε αριθμός φακέλου υπόθεσης Φ.249861. Ο Συνήγορος του Πολίτη, αφού εξέτασε αυτή

προσεκτικά, με σειρά χρονικής προτεραιότητας και λαμβάνοντας υπόψη τον επείγοντα ή μη χαρακτήρα των περιγραφόμενων, καθώς και το σύνολο της αλληλογραφίας που μας διαβιβάστηκε σε έντυπη και ψηφιακή μορφή [ανωτέρω (α') έως (iv') σχετικά], διαπίστωσε ότι αφορά στην απόταξή σας από την Ελληνική Αστυνομία το 2000 για περιστατικά του 1999, τη νομιμότητα αυτής μετά και τις σχετικές αποφάσεις των Δικαστηρίων (το 2003 και το 2006), την επανάληψη της πειθαρχικής δίκης και την επανένταξή σας στην Ελληνική Αστυνομία. Επομένως με αυτή θίγονται ζητήματα που αφορούν την υπηρεσιακή κατάστασή σας ως προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας και την επιβολή πειθαρχικών ποινών. Κατόπιν των ανωτέρω, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3094/2003, ο Συνήγορος του Πολίτη «... έχει ως αποστολή τη διαμεσολάβηση μεταξύ των πολιτών και των δημοσίων υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ν.Π.Ι.Δ. όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 3 παρ. 1 του παρόντος, για την προστασία των δικαιωμάτων του πολίτη, την καταπολέμηση της κακοδιοίκησης και την τήρηση της νομιμότητας», όμως σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 εδάφιο τρίτο του ν.3094/2003 «δεν υπάγονται στην αρμοδιότητά του θέματα που αφορούν στην υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού των δημοσίων με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου ο Συνήγορος του Πολίτη ενεργεί ως φορέας προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης ...». Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 εδάφιο πρώτο του ν.3094/2003 «ο Συνήγορος του Πολίτη δεν επιλαμβάνεται υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης δικαστικής αρχής», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 4 του ίδιου νόμου «η αναφορά υποβάλλεται μέσα σε έξι μήνες από του ενδιαφερόμενος έλαβε πλήρη γνώση των ενεργειών ή παραλείψεων για τις οποίες προσφεύγει στο Συνήγορο του Πολίτη». Συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη ότι: α. η αναφορά σας αφορά σε θέματα σχετικά με την υπηρεσιακή σας κατάσταση ως προσωπικό σε δημόσια υπηρεσία, συγκεκριμένα απόταξη και επανένταξη, β. αυτές έλαβαν χώρα το έτος 2000 και μετά τις δικαστικές αποφάσεις υποβάλατε αίτηση επανένταξής σας στις 2/11/2006, την οποία υποβάλλατε στον αρμόδιο Υπουργό Προστασίας του Πολίτη στις 03/11/2011, έχοντας γνώση αυτών και γ. στις 08/10/2012 κληθήκατε για ανάκριση και η με Α.Β.Μ.Θ 12-9 δικογραφία διαβιβάστηκε στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών και δεν έχετε έκτοτε ενημέρωση για την εξέλιξή της, επομένως η υπόθεσή σας εκκρεμεί ενώπιον δικαστικών αρχών, ο Συνήγορος του Πολίτη δεν μπορεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 3 παρ. 2 και 4 παρ. 3 και 4 του ν.3094/2003 να επιληφθεί της υποθέσεώς σας και θα τεθεί η αναφορά σας στο αρχείο. 2. Αναφορικά με τη διαβίβαση,

με το ανωτέρω (ιδ) σχετικό μήνυμά σας, της από 11/10/2018 αναφοράς σας στον Εθνικό Μηχανισμό Διερεύνησης Περιστατικών Αυθαιρεσίας, για τον οποίο ενημερωθήκατε από το ηλεκτρονικό δημοσίευμα, το οποίο παραθέτετε στο σχετικό μήνυμά σας, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι πρόσφατα, στις 06/02/2020, δημοσιεύτηκε ο ν. 4662/2020 (Α' 27). Με το άρθρο 188 του προαναφερθέντος νόμου τροποποιείται τόσο το άρθρο 1 του ν.3938/2011 όσο και ο ν. 3094/2003, ακόμη όμως και με την πρόσφατη αυτή τροποποίηση το πεδίο του Εθνικού Μηχανισμού Διερεύνησης Περιστατικών Αυθαιρεσίας δεν μεταβλήθηκε. Αυτός μπορεί να ερευνά ή να προωθεί προς πειθαρχικό έλεγχο στις αρμόδιες Υπηρεσίες καταγγελίες για πράξεις, ενέργειες ή παραλείψεις, του ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας που εκδηλώθηκαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή κατά κατάχρηση της ιδιότητάς του, οι οποίες αφορούν όμως στις ακόλουθες τέσσερις κατηγορίες : «α. βασανιστήρια και άλλες προσβολές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας κατά την έννοια του άρθρου 137Α του Ποινικού Κώδικα, β. παράνομες εκ προθέσεως προσβολές κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας ή της υγείας ή της προσωπικής ή γενετήσιας ελευθερίας, γ. παράνομη χρήση πυροβόλου όπλου και δ. παράνομη συμπεριφορά, για την οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι διενεργήθηκε με ρατσιστικό κίνητρο ή η οποία ενέχει άλλου είδους διακριτική μεταχείριση λόγω χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας ή χρόνιας πάθησης, ηλικίας, οικογενειακής ή κοινωνικής κατάστασης, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου». 3. Κατόπιν των ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη τα συνημμένα στο ανωτέρω (ιδ) σχετικό μήνυμά σας έγγραφα, δεν προκύπτει από αυτά η περιγραφή περιστατικού που να μπορεί να υπαχθεί στις ανωτέρω περιγραφόμενες και προβλεπόμενες στο νόμο κατηγορίες πράξεων και ως εκ τούτου μόνο στο πλαίσιο της γενικής αρμοδιότητας της Ανεξάρτητης Αρχής θα μπορούσαν να εξεταστούν, όμως σύμφωνα με όσα αναλύθηκαν προηγουμένως (βλ. παρ. 1 της παρούσας επιστολής) ούτε εκεί μπορεί να ενταχθούν και για το λόγο αυτό συνολικά η αναφορά σας θα τεθεί στο **αρχείο.....**».

Με βάση όλα τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, προέκυψε, αναφορικά με το ότι στις 11-9-2018 κοινοποίησε την υπόθεσή του στον Συνήγορο του Πολίτη, καθώς και τις από 17-9-2018 και 18-10-2018 συμπληρωματικές αναφορές του, με τις οποίες κατήγγειλε όλα τα προαναφερθέντα εγκλήματα, αλλά ο Συνήγορος του Πολίτη δεν τον πληροφόρησε για τις ενέργειες του, κατά το χρονικό διάστημα από 11-9-2018 έως τις 14-12-2019 [βλ. το ως άνω από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του εγκαλούντος, το

οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της)], ότι είναι **αβάσιμες** οι συναφείς καταγγελίες του εγκαλούντος, και συνεπώς δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις τέλεσης εγκλημάτων σχετικών με την υπηρεσία, όπως παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 ΠΚ) από τους υπηρετούντες στον Συνήγορο του Πολίτη, που φέρεται ότι τελέστηκε στην Αθήνα, από 11-9-2018 έως τις 14-12-2019, καθόσον απεστάλη η ως άνω αριθ. **249861/7566/11-2-2020** απάντησή τους προς τον εγκαλούντα, και θα πρέπει οι εν λόγω καταγγελίες να απορριφθούν ως προφανώς αβάσιμες στην ουσία τους, σύμφωνα με το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ.

Συνακόλουθα, η παρούσα ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, για όλους τους λόγους που προεκτέθηκαν, πρέπει να τεθεί στο αρχείο, κατά το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ.

Σημειώνονται, τέλος, και τα εξής: **(α)** Αναφορικά με τα καταγγελλόμενα σε βάρος πολιτικών προσώπων, η υπόθεση υποβλήθηκε ενώπιον του κ. Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, με το αριθ. **151842/2020** έγγραφό μας. **(β)** Αναφορικά με τα καταγγελλόμενα σε βάρος εισαγγελικών λειτουργών, οι οποίοι υπηρετούσαν/υπηρετούν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου και στην Εισαγγελία Εφετών Λάρισας, η υπόθεση υποβλήθηκε στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας, με το αριθ. **151844/2020** έγγραφό μας. **(γ)** Αναφορικά με τα καταγγελλόμενα σε βάρος εισαγγελικών λειτουργών, οι οποίοι υπηρετούν στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, η υπόθεση υποβλήθηκε στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, με το αριθ. **151841/2020** έγγραφό μας, ο οποίος την επέστρεψε προκειμένου να προβούμε σε ενέργειες για αρμοδιότητα κατά παραπομπή (άρθρο 135 ε' ΚΠΔ). **(δ)** Αναφορικά με τα καταγγελλόμενα σε βάρος της Πταισματοδίκη Βόλου, των δικαστικών υπαλλήλων της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου και των δημοτικών υπαλλήλων των Δήμων Βόλου και Ελασσόνας, η υπόθεση υποβλήθηκε στον κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου, με το αριθ. **151843/2020** έγγραφό μας.

Περίπτωση επιβολής των δικαστικών εξόδων σε βάρος του εγκαλούντος δεν συντρέχει, διότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 580 παρ. 4 ΚΠΔ, και άρα αυτά βαρύνουν το Δημόσιο (άρθρο 576 παρ. 1 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτουμε : (α) την ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, που σχηματίστηκε από αντίγραφα των συσχετισθεισών εγκλήσεων με ΑΒΜ Δ18-39, Ε18-616, Ε18-586, Α18-576, Ε18-587, Γ18-1639, Α18-2, Α18-1, Α18-312, Κ18-405, Δ18-21 του Αντωνίου

Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, τα οποία (αντίγραφα), αφού έλαβαν ΑΒΜ Α19-64, διαβιβάσθηκαν σε εμάς, με το αριθ. Α19-64/10-1-2019 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου λόγω αρμοδιότητας, (β) την από 14-10-2019 μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 17051/2-12-2019 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, (γ) την όμοια με την ως άνω υπό στοιχείο β' από 14-10-2019 μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 17887/8-11-2019 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, (δ) την από 18-10-2019 προσφυγή-μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 17593/1-11-2019 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, (ε) την όμοια με την ως άνω υπό στοιχείο δ' από 18-10-2019 προσφυγή-μηνυτήρια αναφορά του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, την οποία αυτός απέστειλε ταχυδρομικά στο Πταισματοδικείο Βόλου για να συσχετισθεί με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία (σχετική χειρόγραφη σημείωση επί του ταχυδρομικού φακέλου) και (στ) το από 14-12-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, το οποίο μας διαβίβασε η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (με το αριθ. 21496/7-1-2020 έγγραφό της), που συσχετίσθηκε με την ως άνω ΑΒΜ ΔΖ2019/12397 δικογραφία, σε συνδυασμό με την από 23-10-2019 κατάθεση του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου ενώπιον της Πταισματοδίκη Βόλου και το από 23-10-2019 ηλεκτρονικό μήνυμα με σχέδιο κατάθεσης με ημερομηνία 23-10-2019 προς το Πταισματοδικείο Βόλου.

Παραγγέλλουμε την επίδοση αντιγράφου της παρούσας διάταξης στον εγκαλούντα Αντώνιο Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, κάτοικο Βόλου (Λόρδου Βύρωνος 31), ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατά αυτής στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοσή της.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα, 19/5/2020
Ο Γραμματέας

[Handwritten signature]
ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΤΣΟΥΡΑ

Αθήνα 15-5-2020

Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

[Handwritten signature]
Αγγελική Κουρνήσι
Εισαγγελέας Πρωτοδικών